

ΙΛΙΞΟΣ

Είναι αδύνατο
να βελτιωθεί ο κόσμος,
αν δεν βελτιθούν
πιο πριν οι άνθρωποι
που τον αποτελούν

Πλάτων

**Κυκλοφόρησαν
οι νέες εκδόσεις των έργων
της ιδρύτριας της Θ.Ε.**

Έλενα Π. Μπλαβάτσκυ

**Η Φωνή της Σιγής
Το Κλειδί της Θεοσοφίας
Τα Πρώτα Βήματα στον Αποκρυφισμό**

Διατίθενται στα κεντρικά βιβλιοπωλεία
και στα γραφεία της Θ.Ε. Βουκουρεστίου 25,

T.T. 106 71

Τηλ. + Fax. 210 3610961

Τηλ. 210 3620702

Ταχυδρομική ή τηλεφωνική παραγγελία με αντικαταβολή

Το Κλειδί της Θεοσοφίας18€

Η Φωνή της Σιγής10€

Τα Πρώτα Βήματα στον Αποκρυφισμό10€

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΧΕΙΜΑΡΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΘΕΟΣΟΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Βουκουρεστίου 25 Κωδ. Ταχ. 106 71, Αθήνα Αττικής, Κωδικός:4311

Τηλ. 210 36.20.702 - 210 36.10.961 Fax: 210 36.10.961

www.theosophicalsociety.gr

email(περιοδικού): ilisos@theosophicalsociety.gr

email(Εταιρείας): info@theosophicalsociety.gr

Ιδρυτής + ΚΩΣΤΗΣ ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ιδιοκτησία - Έκδοση: Θεοσοφική Εταιρεία εν Ελλάδι

Εκδότης - Διευθυντής: Θεόδωρος Κατσιφής

Επιμέλεια ύλης: Κρυσταλλία Ιωαννίδου, Ιφιγένεια Κασταμονίτη

Μεταφράσεις: Ιφιγένεια Κασταμονίτη

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ – ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ – ΜΑΡΤΙΟΣ 2009 Τεύχος 275

Μην είσαι φίλος με τον κακό. Όταν το κάρβουνο είναι ζεστό, καίει. Όταν είναι κρύο, μαυρίζει τα δάκτυλα. Απόφευγε αυτόν που κρυφά συκοφαντεί και ανοικτά επαινεί. Είναι σαν φλιτζάνι με δηλητήριο με κρέμα στην επιφάνεια.

Ο ευγενής βρίσκει ευχαρίστηση με τον ευγενή, ενώ ο μικροπρεπής όχι. Η μέλισσα πηγαίνει από το δάσος στο λωτό. Δεν κάνει το ίδιο και ο βάτραχος, παρόλο που ζει στην ίδια λίμνη με το λωτό.

Έλενα Π. Μπλαβάτσκυ
(Βιβλίο Γενεθλίων, Κανόνων και Αξιωματών)

Η ΘΕΟΣΟΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ιδρύθηκε στις 17 Νοεμβρίου 1875 στη Ν.Υόρκη από την Ε.Π.Μπλα-βάτσου και τον συντ/χη Χ.Σ. Όλκοττ. Η σημερινή έδρα της βρίσκεται στο Adyar, Madras – India. Σκοποί της είναι:

1. Ο σχηματισμός πυρήνα Παγκόσμιας Αδελφότητας της Ανθρωπότητας, χωρίς διάκριση φυλής, πίστης, γένους, τάξης ή χρώματος.
2. Η ενθάρρυνση της συγχριτικής μελέτης των θρησκειών, της φιλοσοφίας και της επιστήμης.
3. Η έρευνα των ανερχόμενων νόμων της φύσης και των δυνάμεων που βρίσκονται σε λανθάνουσα κατάσταση μέσα στον άνθρωπο.

Θεοσοφία είναι το σώμα της αλήθειας που αποτελεί τη βάση όλων των θρησκειών, και του οποίου δεν μπορεί κανείς να διεκδικήσει την αποκλειστικότητα. Προσφέρει μια φιλοσοφία που κάνει τη ζωή κατανοητή και εκθέτει τη δικαιοσύνη και την αγάπη που καθοδηγούν την εξέλιξη της. Τοποθετεί τον θάνατο στη σωστή του θέση, σαν επαναληπτικό επεισόδιο σε μια ατελείωτη ζωή που ανοίγει την είσοδο σε μια πληρέστερη και λαμπρότερη ύπαρξη. Αποκαθιστά την επιστήμη του Πνεύματος στον κόσμο, διδάσκοντας ότι το Πνεύμα είναι ο αληθινός εαυτός του ανθρώπου, ενώ ο νους και το σώμα είναι οι υπηρέτες του. Φωτίζει τις Γραφές και τα δόγματα των θρησκειών και αποκαλύπτει τις κρυμμένες έννοιές τους.

Το Ελληνικό τμήμα της Θ.Ε. ιδρύθηκε αρχικά στην Κέρκυρα, το 1877, από τους κκ Όθωνα Αλεξάνδρου, Αλεξάνδρο Ρομπότη, Δημήτριο Σοφοζλή, Κόντη Γρονέμη και Πασκουάλε Μενελάου. Υπό τη σημερινή μορφή της ως «Θεοσοφική Εταιρεία εν Ελλάδι», είναι σωματείο μη κερδοσκοπικό, νομίμως αναγνωρισμένο με την υπ' αρ. 8187/1946 απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών. Εφόσον η Θ.Ε. έχει εξαπλωθεί ευρύτατα ανά τον πολιτισμένο κόσμο, και εφόσον άτομα όλων των θρησκειών έχουν γίνει μέλη της χωρίς να εγκαταλείψουν τα ιδιαίτερα δόγματά τους, τις διδασκαλίες και την πίστη τους, θεωρείται καλό να τονισθεί το γεγονός ότι δεν υπάρχει κανένα δόγμα, καμία γνώμη οποιουδήποτε που να δεσμεύει με οποιονδήποτε τρόπο, οποιονδήποτε μέλος της Θ.Ε. Η αποδοχή των τριών αντιζημενικών σκοπών της είναι ο μόνος όρος για να γίνει κανείς μέλος της.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΟΥΣ

Σελ.

Θεόδωρος Κατσιφής: Παγκόσμια Κρίση - Ατομική Απόκριση	4
Σαράντος Νικητόπουλος: Η Ιερή Ενέργεια της Κουνταλίνι	7
Radha Burnier: Η Ατραπός	15
Κρυσταλλία Ιωαννίδου: Προσευχή	21
Hossein Moridi: Σοφία – Φαντασία – Αγάπη	22
Γεώργιος Σιβρής: Ο Λωτός	28
Ομάδα «Νέμεσις» - Περί Ελευθερίας Λόγος	34
Μαίρη Ζωγράφου: Αρχαίοι Έλληνες Σαμάνοι	37
Περιοδικό The Theosophist:	
Η Αναγέννηση της Θ.Ε. εν Ελλάδι (25/03/1945)	43
Δημήτριος Μητρόπουλος: Περιβαλλοντολογικοί Προβληματισμοί	48
Ομάδα «Νέμεσις», Β.Χ.: Αφύπνιση	56
Πρόγραμμα Ομιλιών	57
Μεταξύ μας	59

Με χαρά πληροφορούμε τους αναγνώστες μας ότι μπορούν να επισκεφθούν την ιστοσελίδα της Θεοσοφικής Εταιρείας στην διεύθυνση:

www.theosophicalsociety.gr

Η ιστοσελίδα είναι γραμμένη σε δύο γλώσσες – Ελληνικά και Αγγλικά.

Αν και βρίσκεται ακόμη υπό κατασκευή, αρκετά τμήματά της είναι ήδη

On Line. Περισσότερες πληροφορίες θα βρείτε στη διεύθυνση

webmaster@theosophicalsociety.gr

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΡΙΣΗ ΑΤΟΜΙΚΗ ΑΠΟΚΡΙΣΗ

Θεόδωρος Κατσιφής

Άπαντες σήμερα ασχολούνται με την Παγκόσμια Οικονομική Κρίση. Ξέφυγε, βλέπεις, από την απλή στατιστική που επί αιώνες ατειχίζει προβλήματα άλλων – στην Αφρική, Ασία, Ν. Αμερική κλπ. –, και μας κτύπησε την πόρτα, μπήκε στα σπίτια μας. Έντονο λοιπόν το ενδιαφέρον μας! Είχαμε ξεχάσει ότι οι κρίσεις υπάρχουν όσο υπάρχουν άνθρωποι. Απόλυτα εναρμονισμένες με τον άκρατο εγωισμό, που ορίζει ότι έστω και δύο μόνο άνθρωποι να μείνουν στον πλανήτη, θα παλέψουν για τα όρια της ιδιοκτησίας τους, για την επέκταση του εγωισμού τους.

Ας επαναλάβουμε ότι αυτές ακριβώς οι κρίσεις που γεννιούνται από τον άνθρωπο της ύλης, αλλά και από τον φαινομενικά πνευματικό άνθρωπο επίσης, ήρθαν για να αντιμετωπίσουν όλα τα εμφανισθέντα επί της γης ανώτερα πνευματικά όντα. Αν το πέτυχαν ή όχι και σε ποιο βαθμό, είναι θέμα προς συζήτηση. Φαίνεται πάντως ότι εκφράζει την αλήθεια η θεοσοφική αντίληψη πως στον πυρήνα των διδασκاليών όλων των εσωτερικών κινήσεων, εκεί δηλαδή που πηγάζει η θεία σοφία, υπάρχουν οι αξίες οι οποίες θα οδηγήσουν στον έλεγχο όλων των κρίσεων. Μόνο που, δυστυχώς, αυτόν τον πυρήνα ζωής και σοφίας τον αλλοίωσαν, τον οργάνωσαν οι φιλόδοξοι άνθρωποι περιβάλλοντάς τον με μανδύες αδιαφάνειας και συσκοτίσης, και τελικά τον κατέκτησαν απλά ένα εργαλείο για την ικανοποίηση και ανάδειξη υλικών και ιδιοτελών διανοητικών στόχων. Οι αλήθειες λοιπόν του Σωκράτη, του Βούδα, του Ιησού και τόσων άλλων, κατέκτησαν απλώς φάκελ για τους εύπιστους, για τους απλούστερους. Αφέθηκε λοιπόν η ανθρωπότητα στο έλεος εγωιστικών προσοπισιστήτων, που μόνο στα λόγια θυμούνται τις διαχρονικές αξίες της ζωής ενώ στα έργα σπέρνουν κρίσεις και συμφορές για να τις θερίσει εδώ και χίλιετίες ο πλανήτης. Ποια είναι η λύση, ποια η πνευματική απόκριση σε όλον αυτό τον κυζούνα κρίσεων;

Ο Βούδας έχει διδάξει ότι για να καταλάβεις καλά ένα πρόβλημα πρέπει να απαλλαγείς από την επιθυμία να γνωρίσεις τη λύση του. Δηλαδή, τα ουσιαστικά ανθρώπινα προβλήματα δεν μπορείς να τα αντιμετωπίσεις αν δεν τα κατανοήσεις βαθιά σε όλα τα επίπεδα εκδήλωσής τους, σε όλες τις γωνιές τους, σε όλες τις μεταμφιέσεις τους. Αν δεν αντιληφθείς τη δική σου συνύφανση με το πρόβλημα. Αν δεν καταφέρεις να εργάζεσαι στον κόσμο των αιτίων και όχι των αποτελεσμάτων, όπου η δράση έχει την αξία μιας ασπιρίνης μόνο, στη βαριά αρρώστια. Ο Αϊνστάιν είχε εκφράσει την πεποίθηση ότι ένα πρόβλημα δεν μπορεί να λυθεί στο επίπεδό του, δηλαδή στο συνειδησιακό επίπεδο που το δημιουργήσε. Πρέπει να το διαπραγματευθείς από κάποιο ανώτερο επίπεδο. Ο Κρισναμούρτι, επίσης, στην ερώτηση: «Τι μπορώ να κάνω για να επηρεάσω αυτή την καθολική αταξία και το χάος;», απάντησε (*«Ο Κόσμος είστε Εσείς»*, σελ 62, εκδ. Καστανιώτη):

«Δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα. Είναι λάθος ερώτηση. Αν όμως σαν ενδιαφέρει, όχι τι μπορείτε να κάνετε μπροστά στην απεραντοσύνη της αθλιότητας αλλά πώς μπορείτε να ζήσετε μια εντελώς διαφορετική ζωή, τότε θα βρείτε πως η σχέση σας με τους ανθρώπους, με όλη την κοινότητα, με τον κόσμο, υφίσταται μια αλλαγή. Γιατί, στο κάτω-κάτω της γραφής, εσείς κι εγώ σαν ανθρώπινα πλάσματα είμαστε ο κόσμος ολόκληρος (...). Ό,τι σκέπτεται κανείς, ό,τι νιώθει, ο πόνος, η φιλοδοξία (...), η εκπληκτική σύγχυση όπου βρίσκεται, αυτά είναι ο κόσμος. Αν εσείς κι εγώ, σαν ανθρώπινα πλάσματα, μπορούμε να αλλάξουμε ολοκληρωτικά, τότε ό,τι κι αν κάνουμε θα είναι το σωστό (...).

«Η ερώτηση λοιπόν είναι: Πώς εγώ θα αλλάξω τόσο θεμελιακά ώστε να ξυπνήσω αύριο ένας διαφορετικός άνθρωπος, αντιμετωπίζοντας οποιοδήποτε πρόβλημα γεννηθεί, λύνοντάς το στη στιγμή και όχι κουβαλώντας το σαν φορτίο; Έτσι ώστε να υπάρχει μεγάλη αγάπη στην καρδιά μου και να βλέπω την ομορφιά των λόφων και το φως επάνω στο νερό (...); Προφανώς για να φέρει κανείς αυτή την αλλαγή πρέπει να κατανοήσει τον εαυτό του. Γιατί η γνώση του εαυτού του, όχι η θεωρητική αλλά η πραγματική, ό,τι κι αν είναι κανείς, είναι εξαιρετικά σημαντική (...). Και το να κοιτάζει κανείς τον εαυτό του χωρίς την παραμικρή κρίση, είναι τρομακτικά σημαντικό. Γιατί αυτός είναι ο μόνος τρόπος να κατανοήσει τον εαυτό του και να τον γνωρίσει.»

Θα συμφωνήσουμε λοιπόν ότι όλοι μας είμαστε συμμετοχοί, συνένοχοι τόσο στη δημιουργία της όποιας κρίσης όσο και στην αντιμετώ-

πισή της. Όσο παραμένουμε οι ίδιοι και λέμε να κάνουμε κάτι για την κρίση, η δράση μας θα έχει την ίδια αποτελεσματικότητα με μια τρύπα στο νερό. Η κρίση θα εξαφανίζεται για λίγο, αφήνοντας τη ροή των καταστάσεων να λειτουργεί όπως και πριν και αλλάζοντας σαν τον μυθικό Πρωτέα απλώς μορφή. Με το ίδιο αυτό πνεύμα, όλοι οι μεγάλοι μύστες, όλοι οι μεγάλοι ηγέτες δίδαξαν ότι το κακό κυριαρχεί εξαιτίας του εγωισμού του ανθρώπου και ότι η λύση είναι η αντίδραση σε ατομικό επίπεδο. Και το πιο σημαντικό, ότι με την αντίδραση αυτή που είναι ουσιαστικά στο χέρι μας, υπερβαίνουμε σαν αδικαιολόγητη την όποια απαισιοδοξία προβληματίζει την εποχή μας. Ειδικότερα η Θεοσοφική Εταιρεία, με πίστη σε καινούργιες μορφές ανθρώπινης εξέλιξης, αντικρούει με έμφαση τα πεσιμιστικά σενάρια που επικρατούν κυρίως στη Δύση. Όπως αναφέρει η Έλενα Π. Μπλαβάτσου στο βιβλίο «Γιόγκα και Αποκρισμός», σελ. 374, (Θεοσοφικές Εκδόσεις): «● διττικός πεσιμισμός δεν είναι διόλου φιλοσοφία αλλά απλώς πνευματική βλασφημία εναντίον της ζωής και της υπόστασης...».

Μακριά λοιπόν από απαισιόδοξες, αδιέξοδες προοπτικές που προωθούνται σήμερα – όχι πάντοτε ανυπερόβουλα –, οι θεόσοφοι δέχονται το γεγονός της μεγάλης διάρκειας της ανθρώπινης παρουσίας στον πλανήτη και απορρίπτουν την υπόθεση ότι πέντε ή δέκα επικίνδυνα εγωιστικά όντα θα καταφέρουν να διαφεντέψουν, ή να διακόψουν τη συνέχιση της εξέλιξης άμεσα, το 2012, ή σε λίγες δεκαετίες. Η πορεία της εξέλιξης είναι ελικοειδής. Τα πισωγυρίσματα είναι αναμενόμενα *ωλλά*, μακροπρόθεσμα, η οδός οδηγεί προς τα άνω. Εκείνο όμως που έχει αξία για τον καθένα μας είναι η προσωπική του ευθύνη και αντίστοιχη δράση. Αυτά εξαρτούν σε μεγάλο βαθμό τον ρυθμό και την ταχύτητα της ανθρώπινης εξέλιξης. Η βαθιά κατανόηση αυτής της απλής αλήθειας μπορεί να μας οδηγήσει στο συνειδησιακό επίπεδο από το οποίο είναι εφικτή η λύση κάθε κρίσης, συμπεριλαμβανομένης και της σημερινής παγκόσμιας οικονομικής κρίσης.

Φανερά προκύπτει λοιπόν η τεράστια ευθύνη όσων αντάμψανονται τις αλήθειες αυτές και ολγορρούν στην εφαρμογή τους. Δεν σπερούν μόνο τον εαυτό τους από ότι πολύτιμότερο μπορεί να αποκτηθεί *ωλλά*, έτι χειρόν, δεν συνδράμουν τους συνανθρώπους τους να το πετύχουν, αταξιώνοντας έτσι το λόγο της ύπαρξής τους.

Η ΙΕΡΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΚΟΥΝΤΑΛΙΝΙ

Σαράντος Νικητόπουλος

Το σανσκριτικό όνομα της ενέργειας είναι ΚΟΥΝΤΑΛΙΝΙ και λέγεται πως όταν λάβει χώρα η αφύπνισή της, τότε ο ανθρώπινος νους μεταμορφώνεται και προσεγγίζει μια κατάσταση που είναι γνωστή ως μυστικιστική έκσταση ή σαμάντι. Αυτού του είδους η έκσταση είναι ένα φαινόμενο που αρκετές φορές έχει διαπιστωθεί στο παρελθόν, και έχει επιβεβαιωθεί μέσω των αφηγήσεων τόσο των μυστικιστών όσο και των αγίων σε Ανατολή και Δύση.

Υφίσταται μια τεράστια βιβλιογραφία σχετικά με την Κουνταλί. Μόνο στην Ινδία υπάρχουν χιλιάδες βιβλία, περιλαμβανομένων και των Τάντρα, τόσο στα σανσκριτικά όσο και σε αρκετές τοπικές γλώσσες. Στα αρχαία αυτά κείμενα η Κουνταλί συμβολίζεται ως κοιμώμενο φίδι τυλιγμένο γύρω από τη βάση της ανθρώπινης σπονδυλικής στήλης, για να υποδηλώνει την εγγύτητά της με τα γεννητικά όργανα. Ωστόσο αυτή η αντίληψη δεν περιορίζεται στην Ινδική φιλολογία. Περιγραφές που αντιστοιχούν στην έννοια της Κουνταλί συναντάμε σε αρχαία κείμενα του Θιβέτ, της Αιγύπτου, της Σουμερίας, της Κίνας, της Ελλάδας και πολλών άλλων πολιτισμών και παραδόσεων, αλλά και σε κείμενα της πρώτης χριστιανικής εποχής. Το σύμβολο του φιδιού στο διάδημα των αιγυπτίων Φαραώ, οι Ερμητικές δοξασίες και μυστηριακές λατρείες της αρχαίας Ελλάδας και Ρώμης σχετίζονται με τη γνώση της δύναμης του φιδιού. Το κηρύκειο του Ερμή, που τώρα είναι σύμβολο της ιατρικής επιστήμης, αποτελεί μια σαφέστατη συμβολική αναπαράσταση αυτής της ενέργειας. Επίσης, το φτερωτό φίδι του Μεξικού και της Νότιας Αμερικής, μα και το φίδι στον κήπο της

Εδέμ, αποτελούν αναπαραστάσεις της. Και φυσικά, η έννοια της Κουνταίνι ήταν γνωστή εδώ και εκατοντάδες χρόνια μεταξύ των αποχρυφιστών, των αλχημιστών και των εσωτερικών αδελφοτήτων της Ευρώπης.

Η βασική ιδέα της Κουνταίνι βρίσκεται βαθιά ριζωμένη στην ταντρική κοσμολογία και ψυχολογία, και γι' αυτό θεωρείται ιδιαίτερος δύσκολη η απόδοση της λέξης στη δυτική ορολογία. Προέρχεται από τα αρχαία σανσκριτικά και σημαίνει κάτι «περιτυλιγμένο» σαν φίδι ή ελατήριο, υποδηλώνοντας τη λανθάνουσα ενέργεια ή δυναμικό για ανάπτυξη. Ο Γκότι Κρίσνα – ένας από τους διασημότερους σύγχρονους γιόγκι που εργάστηκε για την επιστημονική μελέτη της Κουνταίνι –, την αποκαλούσε «δεξαμενή λανθάνουσας ενέργειας» ή «κέντρο ψυχοσωματικής δύναμης». Σύμφωνα με τη θεώρησή του, είναι η θεμελιώδης βιοενέργεια των ζώντων οργανισμών, η οποία αποθηκεύεται κυρίως στα γεννητικά όργανα αλλά υπάρχει παντού σε ολόκληρο το σώμα. Μπορεί αυτή η ψυχική ακτινοβολία να συνδέεται με τα γεννητικά όργανα, παρέχοντας τη γενετήσια ορμή για τη συνέχιση του είδους, δηλαδή τη φυσική βάση αυτού που οι φροϋδικοί αποκαλούν λίμπιντο, αλλά ουσιαστικά αποτελεί τη βάση για την επίτευξη μιας ανώτερης κατάστασης συνείδησης.

Η Κουνταίνι πηγάζει από την Πράνα, την πρωταρχική κοσμική ενέργεια πέραν του ηλεκτρομαγνητικού φάσματος και των άλλων δυνάμεων που είναι γνωστές στην επίσημη δυτική επιστήμη. Η ενάλλακτική επιστήμη και οι παραδόσεις πριν την επιστημονική εποχή αναφέρονται σε μια ζωική ενέργεια από την οποία παράγονται όλες οι ενέργειες και τα παραφυσικά φαινόμενα. Αυτή είναι το Τσι των θεραπευτών με βελονισμό, ο Αιθέρας των αρχαίων Ελλήνων, το Άγιο Πνεύμα της χριστιανικής θρησκείας, η οργόνη του Βίλχεμ Ράιχ και το εκτόπλασμα των Ρώσων ψυχικών ερευνητών, ενώ δεκάδες άλλοι όροι έχουν αναφερθεί. Ασφαλώς όλοι αυτοί αποτελούν διαφορετικές ονομασίες για την ΙΔΙΑ βασική ενέργεια, που διαπερνά τους ζωντανούς οργανισμούς αποτελώντας πηγή κάθε δραστηριότητας της ζωής περιλαμβανομένης της σκέψης, του συναισθήματος, των αισθήσεων και της κίνησης.

Το νευρικό σύστημα εξάγει αυτή τη ζωτική ουσία-ενέργεια από τους περιβάλλοντες ιστούς που είναι εξαιρετικά λεπτοφείς.

Αυτή η ουσία υπάρχει στον άνθρωπο στο μοριακό ή στο υπό-μοριακό επίπεδο, και εστιάζεται στα γεννητικά όργανα από όπου δραστηριοποιείται η Κουνταλί. Από τα γεννητικά όργανα όπου αποθηκεύεται η Κουνταλί, ξεκινά ένα λεπτό νήμα ζωτικής ενέργειας το οποίο εισχωρεί στον εγκέφαλο χρησιμεύοντας σαν κινητήρια δύναμη για την εξελικτική διαδικασία. Καθώς η ενέργεια κινείται προς τα πάνω, περνά μέσα από τα διάφορα τσάκρα κατά μήκος του κεντρικού αγωγού της σπονδυλικής στήλης, και καταλήγει στο ανώτερο Εαυτό μέσα στον εγκέφαλο. Αυτό όμως δεν συμβαίνει σε όλες τις περιπτώσεις. Για την ακρίβεια, η διεργασία της Κουνταλί ολοκληρώνεται σε **σπάνιες** περιπτώσεις και προϋποθέτει την **ασφαλή** και **έμπειρη** καθοδήγηση ενός Δασκάλου (ή γκουρού).

Αυτός, με τη βοήθεια ειδικών σωματικών και πνευματικών τεχνικών, που ήταν γνωστές και εφαρμόζονταν από τους αρχαίους ακόμη χρόνους, είναι σε θέση να διεγείρει τη λανθάνουσα ενέργεια της Κουνταλί που υψώνεται μέσω του κέντρου της σπονδυλικής στήλης προς ένα αφυπνισμένο κέντρο σε μια από τις κοιλότητες του εγκεφάλου. Τούτο το κέντρο αποκαλείται Σπήλαιο του Μπράχμα και θεωρείται η είσοδος στο έβδομο τσάκρα. Μια τέτοια διαδικασία έχει ως αποτέλεσμα μια συνειδησιακή μεταμόρφωση, ενώ επιτελείται μια πνευματική αναμόρφωση του ανθρώπου. Αυτός ο «ζωτικός ηλεκτρισμός», ή «υπερνοήμων ενέργεια», όπως την ονομάζει ο Γκόπι Κρίσνα, αποτελεί μια ισχυρότατη και ανώτατης στάθμης μορφή **βιο-πλάσματος**, δηλαδή συμπυκνωμένου ΠΡΑΝΑ. Ωστόσο, οι τεχνικές για τον έλεγχό της είναι τόσο επικίνδυνες που μπορούμε να πούμε μεταφορικά ότι ισοδυναμούν με την κατάσταση ενός παιδιού που παίζει με έναν πυρηνικό αντιδραστήρα, και δεν θα πρέπει να επιχειρηθούν απερίσκεπτα και δίχως έμπειρη καθοδήγηση.

Πράνα και Τσάκρα

Είπαμε πως η Κουνταλί πηγάζει από την Πράνα και μέσω των τσάκρα υψώνεται στο Σπήλαιο του Μπράχμα. Προκειμένου να γίνει κατανοητή μια τέτοια ορολογία, είναι απαραίτητο να ερ-

μηνεύσουμε αυτές τις έννοιες σύμφωνα με την Ινδική Φιλοσοφία και Παράδοση. Κατ' αρχάς, η σανσκριτική λέξη Πράνα σημαίνει πρωταρχική ενέργεια και δεν πρέπει να συγχέεται με την αναπνοή ή τη ζωτική ενέργεια, καθώς είναι κάτι πολύ ευρύτερο. Εκτείνεται από την περιοχή της αναπνοής και υπερβαίνει την ενέργεια της ίδιας της συνείδησης. Η Πράσχα Ουπανισάντ (II, 13) αναφέρει: «Ότι υπάρχει στους ουρανούς είναι κάτω από τον έλεγχο της Πράνα. Όπως η μητέρα τα παιδιά της, έτσι και η Πράνα μας προστατεύει και μας παρέχει σύνεση και σοφία.» Στην ουσία θεωρείται πως ολόκληρο το σύμπαν αποτελεί μια μορφοποίηση της Πράνα, της πρωταρχικής δημιουργικής ενέργειας. Σε κοσμικό επίπεδο αναφέρεται πως υφίσταται μια ανεκδήλωτη όψη της Πράνα και μια εκδηλωμένη ή δύναμη της δημιουργίας που είναι πενταπλή. Τούτη η πενταπλή εκδήλωσή της στο ηλιακό σύστημα αποτελεί τις πέντε μεγάλες καταστάσεις ενέργειας που αποκαλούνται πεδία συνείδησης, ενώ υπάρχει και η μικροκοσμική της αντιστοιχία στον άνθρωπο. Αυτές είναι:

1. ΠΡΑΝΑ ή ενέργεια που εκτείνεται από τη μύτη έως την καρδιά και σχετίζεται με το στόμα, την ομιλία, την καρδιά, τους πνεύμονες.

2. ΣΑΜΑΝΑ ή ενέργεια που απλώνεται από την καρδιά έως το ηλιακό πλέγμα και αφορά την τροφή και τη συντήρηση του σώματος, ενώ σχετίζεται άμεσα με το στομάχι.

3. ΑΠΑΝΑ ή ενέργεια που ελέγχει την περιοχή από το ηλιακό πλέγμα έως τα πέλματα των ποδιών, και σχετίζεται τόσο με τα όργανα αναπαραγωγής όσο και με τα όργανα απέκκρισης και αποβολής.

4. ΟΥΠΑΝΑ ή ενέργεια που ελέγχει την περιοχή μεταξύ μύτης και κορυφής του κεφαλιού, σχετιζόμενη με τον εγκέφαλο, τα μάτια και τη μύτη.

5. ΒΙΑΝΑ ή ενέργεια που καλύπτει ολόκληρο το σώμα με ένα αρμονικό τρόπο και έχει ως όργανά της τα χίλιαδες Νάντι που βρίσκονται στο σώμα. Συνδέεται στενά με την κυκλοφορία του αίματος και τα αγγεία.

Η λέξη Νάντι είναι επίσης σανσκριτική και προέρχεται από τη ρίζα Ναντ που σημαίνει κίνηση. Αυτό το όνομα αποδίδεται στο πλήθος των σωληνοειδών οργάνων του αιθερικού ή αστρικού σώ-

ματος μέσω των οποίων ρέει η Πράνα. Κάθε Νάντι συνίσταται από τρία στρώματα, το ένα μέσα στο άλλο, όπου το πιο εσωτερικό λέγεται Σίρα, το ενδιάμεσο Νταμάνι και το εξωτερικό Νάντι, όπως και όλο το όργανο. Λέγεται ότι ο άνθρωπος διαθέτει αμέτρητα Νάντι και ο αριθμός τους ποικίλλει από 72000 έως 3500000. Όλα πηγάζουν από το Κάντα-Μούλα, ένα ωοειδές κέντρο του αστρικού σώματος που εντοπίζεται λίγο πάνω από την περιοχή της βάσης της σπονδυλικής στήλης. Από τα αμέτρητα αυτά Νάντι, όμως, υπάρχουν τρία θεμελιώδη για τη ζωή και την εξέλιξη του ανθρώπου και είναι τα: Σουσούμνα Νάντι, Ίντα Νάντι και Πινγκάλα Νάντι, τα οποία διατρέχουν τη σπονδυλική στήλη.

Το Σουσούμνα Νάντι τοποθετείται κατά μήκος της σπονδυλικής στήλης (ή, σανσκρι., Μερουντάνα, από το όρος Μερού που θεωρείται ο άξονας της γης και κατοικία του Σίβα). Εκτείνεται από τη βάση της μέχρι τη βάση του λαιμού, ενώ αριστερά και δεξιά εκτείνονται τα Ίντα Νάντι και Πινγκάλα Νάντι αντίστοιχα. Ουσιαστικά πρόκειται για τρεις κεντρικούς αγωγούς ενέργειας, από τους οποίους ο πιο κεντρικός (Σουσούμνα) αποτελεί ένα σημείο ισορροπίας για την ανθρώπινη ύπαρξη, ενώ οι δυο πλαϊνοί εκφράζουν τα ζεύγη των αντιθέτων και συμβολίζονται από τον ήλιο και τη σελήνη. Οι δυο πλαϊνοί αγωγοί ορθώνονται περιελισσόμενοι γύρω από τον κεντρικό και σχηματίζουν ενεργειακούς κόμβους στα σημεία τομής τους στο Μουλαντάρα, στο Αναχάτα και στο Άτζνα τσάκρα. Έτσι έχουμε μια σαφή αναγωγή αυτής της αναπαράστασης στο αρχαιοελληνικό Κηρύκειο του Ερμή, ενώ γίνεται εμφανής και η σχέση της με το Ιερόγλυφο του Δένδρου της Ζωής, που η Μεσαία Στήλη του εκφράζει την Ισορροπία και δύο πλαϊνές τα ζεύγη των αντιθέτων. Αποκαλούνται Στήλη του Ελέους και Στήλη της Αυστηρότητας.

Εκτός από τα Ίντα και Πινγκάλα Νάντι, ορισμένες περιοχές του Σουσούμνα τέμνονται από έναν αριθμό άλλων νάντι, και στα σημεία τομής εκδηλώνονται τα ενεργειακά κέντρα που είναι γνωστά με το σανσκριτικό όνομα «τσάκρα». Η λέξη σημαίνει «τροχός» και ονομάζονται έτσι επειδή στα μάτια των διορατικών εμφανίζονται ως περιστρεφόμενοι τροχοί φωτός, κινούμενοι με δεξιόστροφη φορά και έχοντας διαφορετικό χρώμα και ταχύτητα ο καθένας. Τα τσάκρα είναι γνωστά και ως «κέντρα» φωτός ή άνθη

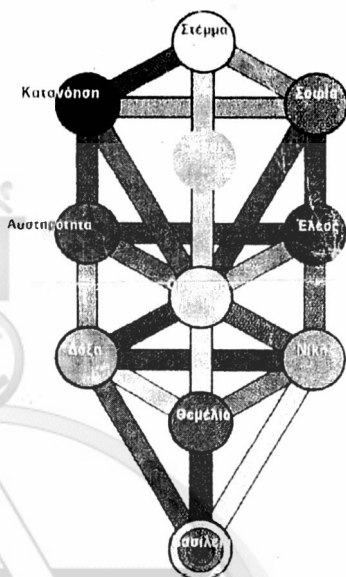
του λωτού, και έργο τους είναι να δέχονται και να μεταδίδουν ενέργεια. Κατά την Ινδική διδασκαλία, αυτά είναι που ελέγχουν όλες τις λειτουργίες του σώματος και επηρεάζουν την ανθρώπινη εκδήλωση.

Κατά μήκος του Σουσούμνα Νάντι υπάρχουν επτά κύρια τσάκρα, ενώ στο ανθρώπινο σώμα εντοπίζονται άλλα είκοσι ένα δευτερεύοντα. Καθένα από τα επτά κύρια τσάκρα συμβολίζεται με ένα λωτό, του οποίου ο αριθμός των «πετάλων» ποικίλλει ανάλογα με τον αριθμό και τη θέση των νάντι που βρίσκονται στο «σημείο» εκδήλωσης του τσάκρα. Λέγεται, μάλιστα, πως όταν η Κουνταλίни δεν είναι αφυπνισμένη, τότε οι «λωτοί» είναι κλειστοί και στραμμένοι προς τη βάση της σπονδυλικής στήλης. Μετά την «αφυπνιση» της Κουνταλίни, ένας-ένας στρέφονται προς τα πάνω ακολουθώντας την πορεία της έως ότου αρχίσουν να αντικρίζουν το Σπήλαιο του Μπράχμα στην κορυφή του κεφαλιού. Τα επτά τσάκρα που εντοπίζονται σε συγκεκριμένες περιοχές κατά μήκος της σπονδυλικής στήλης, συνδέονται στενά με τους ενδοκρινείς αδένες και καθένα είναι υπεύθυνο για την έκφραση ορισμένων ιδιοτήτων του ανθρώπου. Στον πίνακα που παρατίθεται βλέπουμε τις διάφορες αντιστοιχίες σε σχέση με τα τσάκρα και τις περιοχές του

ΟΝΟΜΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ	ΑΔΕΝΑΣ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΣΤΟΙΧΕΙΟ	ΧΡΩΜΑ	ΔΙΣΤΟΣ
Μουλάνάρα	Βάση σπονδυλ. στήλης	Επινεφρίδια	Ένστικτο Αυτοσυντήρηση	Γη	Κόκκινο	4 πέταλα
Σβαντισθάνα	Κάτω σουάχι	Γενετήσιοι αδένες	Αναπαραγωγή	Νερό	Πορτοκάλι	6 πέταλα
Μανιπούρα	Ηλιακό πλέγμα	Πάγκρεας	Αίσθημα ισχύος	Φωτιά	Κίτρινο	10 πέταλα
Αναχάτα	Καρδιά	Θύμος	Αίσθημα αγάπης	Αέρας	Πράσινο	12 πέταλα
Βισχούντα	Λιμνός	Θυροειδής	Δημιουργικότητα Επιζοονιστία	Αθήρας	Γαλάζιο	16 πέταλα
Ατζνα	Μεσάγγρεδο	Μεγαλόαδνας	Εμπειροσύνη Υψηλή αντίληψη	-----	Σκούρο Μπλε	20 πέταλα
Σαχασράρα	Κορυφή κεφαλιού	Κοκκοειδής αδένας	Πνευματική συνείδηση	-----	Βιολετί Χρυσάφι	100 πέταλα

ανθρώπινου σώματος.

Στη Δυτική εσωτερική παράδοση, τα επτά τσάκρα απεικονίζονται επάνω στο «Δένδρο της Ζωής» με ένα σύνθετο, μάλλον, τρόπο καθώς συνδυάζονται και οι πλαινές του σφαίρες γι' αυτή την απόδοση. Έτσι, το Μουλαντάρα αντιστοιχεί στο «Βασίλειο», το Σβαντισθάνα στο «Θεμέλιο», το Μανιπούρα στο συνδυασμό των σφαιρών «Νίκη» και «Δόξα», το Αναχάτα στην «Ομορφιά», το Βισχούντα στο συνδυασμό των σφαιρών «Έλεος» και «Αυστηρότητα», το Άτζνα στην κρυμμένη σφαίρα της «Γνώσης», ενώ το Σαχασράρα αντιστοιχεί σε ολόκληρο το ουράνιο τρίγωνο των σφαιρών ΣΟΦΙΑ, ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ, ΣΤΕΜΜΑ.(βλ. σχήμα)

Η εμπειρία της Κουνταλίνι

Οι αρχαίες παραδόσεις μεταφέρουν πως εκείνοι οι λίγοι που βιώνουν αρμονικά αυτή την «ενεργοποίηση» της ύπαρξής της, αισθάνονται λευκόχρυσο φως να περιβάλλει το κεφάλι τους που, προφανώς, είναι το ίδιο με εκείνο της αύρας ή του φωτοστέφανου των αγίων και των πολύ εξελιγμένων σοφών. Η ροή της Κουνταλίνι στον εγκέφαλο έχει περιγραφεί από τους μυστικιστές ως «αμβροσία» και «νέκταρ», καθώς προκαλεί υπέροχες αισθήσεις. Αυτές είναι πολύ εντονότερες πάνω από τον ουρανίσκο στον μέσο εγκέφαλο και την παρεγκεφαλίδα σε κατερχόμενο τόξο, παράλληλα με την καμπύλη του ουρανίσκου. Στην φυσιολογία της Γιόγκα αυτό είναι γνωστό σαν «σανκίνι», δηλαδή ο καμπυλωτός αγωγός μέσω του οποίου περνά το βιόπλασμα στον εγκέφαλο. Αυτή η ανοδική «ροή» αποτελεί μια βιολογική αναδιατύπωση εκείνου που προφανώς εννοούσε ο Φρόνυτ με τον όρο «εξύψωση της λίμπι-ντο», προσπαθώντας να ερμηνεύσει την πηγή της πνευματικής δη-

μιουργίας ενός καλλιτέχνη ή διανοούμενου. Πέρα όμως από τους καλλιτέχνες και τους διανοούμενους, υπάρχουν εκείνοι οι σπάνιοι άνθρωποι που ο Γκόπι Κρίσνα αποκαλεί «ολοκληρωμένα δείγματα του τέλειου ανθρώπου του μέλλοντος», όπως ήταν ο Βούδας, ο Χριστός κ.α. Σε αυτούς διακρίνουμε έναν ΑΝΩΤΕΡΟ τύπο ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ σε βαθμό που προκάλεσε τους συγχρόνους τους, καθώς εκδήλωσαν τόσο ασυνήθιστα ψυχικά και πνευματικά χαρίσματα που οι συνηθισμένοι άνθρωποι αποδίδουν σε ειδικά προνόμια δοσμένα από τον ίδιο τον Θεό.

Στις μέρες μας γίνονται πολλά επιστημονικά πειράματα που παραμένουν «κλεισμένων των θυρών» και ανοίγουν το δρόμο προς μια ουσιαστική γνώση των «αόρατων» ενεργειακών καταστάσεων που μας επηρεάζουν. Είναι γνωστό πως, ήδη από το 1974, έχει ξεκινήσει στο Παν Ινδικό Ίδρυμα Ιατρικών Επιστημών στο Ν. Δελχί, κάτω από την σκέπη του ίδιου του κράτους, μια μακροχρόνια σοβαρή επιστημονική έρευνα προκειμένου η «αρχαία γιογκική αντίληψη περί κουνταλίνι» να επιβεβαιωθεί επιστημονικά. Σε όλες αυτές τις επιστημονικές έρευνες χρησιμοποιούνται άνθρωποι που εφαρμόζουν τεχνικές αφύπνισης της ενέργειας, και μελετώνται οι μεταμορφώσεις του νευρικού συστήματος και οι αλλαγές τις οποίες υπόκειται ο εγκέφαλος. Ερευνώνται επίσης οι ισχυρισμοί ότι τόσο η σύνθεση του αίματος όσο και οι λειτουργίες της πέψης και της καρδιάς μεταβάλλονται, και ότι σε μια πορεία επέρχεται καθολική αναδιοργάνωση των κυττάρων. Επέρχεται σαφής μεταβολή στον τρόπο σκέψης και αντίληψης της ζωής, σε βαθμό που μπορεί κανείς να μιλά για μια διευρυμένη συνείδηση και για πνευματική φώτιση. Ίσως η Κουνταλίνι μπορεί πλέον να επαληθευτεί επιστημονικά και να δοθεί απάντηση στο μυστήριο της «ανθρώπινης εξέλιξης».

Πηγές: Λώρενς Μπέιναντ – Η Κβαντοφυσική και τα Παραφυσικά φαινόμενα (1975)

Γκόπι Κρίσνα – Ανώτερη Συνείδηση (1974), Η Αφύπνιση της Κουνταλίνι (1975), Κουνταλίνι (1971), Το Μυστικό της Γιόγκα (1972).

Η ΑΤΡΑΠΟΣ

Radha Burnier

(Περιοδικό *The Theosophist*, Οκτώβριος 2008)

Είναι καλό να υπενθυμίζουμε στον εαυτό μας ότι εντός ημών βρίσκεται η ατραπός, και ότι στην ψυχή μας κρύβεται η αληθινή πηγή της δυστυχίας και της αταξίας. Έχει δημιουργηθεί από το αίσθημα της χωριστικότητας και η κατάπauσή της μοιάζει με απόδραση από τη φυλακή. Ενότητα με όλα τα όντα, όλη τη Ζωή, συνιστά απελευθέρωση από τον κατώτερο εαυτό. Αυτή είναι η Ατραπός. Όταν δεν υπάρχει πλέον αυτός ο εαυτός, υπάρχει ελευθερία. Όλοι θα το επιτύχουν αυτό. Η σοφία έρχεται σταδιακά μέσω εμπειριών απόσταξης. Αλλά αν διαθέτουμε πνευματική διάκριση, μπορούμε να επιτύχουμε την απόκτησή της στη διάρκεια της καθημερινής ζωής. Η συνήθης θρησκεία ενσταλάζει το φόβο της τιμωρίας κλπ, αλλά δεν υπάρχει κάτι που θα πρέπει να φοβόμαστε. Ο φόβος καθυστερεί την πρόοδο ενώ πολλές θρησκευτικές πρακτικές, όπως οι τελετουργίες και οι διάφορες μορφές λατρείας, αποτελούν αίρεση. Στο «Κλειδί της Θεοσοφίας» διαβάζουμε ότι η προσευχή με σκοπό να κερδίσει κανείς κάτι για τον εαυτό του, είναι προϊόν φόβου. Πρέπει να μάθουμε να εμπιστευόμαστε την εξελικτική διαδικασία και να συνειδητοποιήσουμε ότι όλα όσα έρχονται στο δρόμο μας είναι για το καλό μας (*sivam*). Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα πρέπει να βοηθούμε αλλήλους, ένα παιδί, ένα ζώο, ένα ανθρώπινο πλάσμα κλπ, αλλά η γενικότερη στάση μας να είναι ότι όλα βαίνουν καλώς.

Ο φόβος καταστρέφει όλους τους ανθρώπους εξίσου. Στο «Φως στην Ατραπό», η πρώτη από τις τρεις αλήθειες αναφέρει ότι το ανθρώπινο πνεύμα είναι αθάνατο και δεν υπάρχει περιορισμός στην ανάπτυξη του. Έτσι, δεν υπάρχει κάτι να φοβόμαστε, όπως συμβαίνει με τους συνήθεις ανθρώπους. Το ξεριζώμα του δηλητηριώδους φυτού του φόβου, μας καθιστά προσεκτικούς. Μέσα μας βρίσκεται η δύναμη να ξεδιπλώσουμε τις ικανότητές μας και να τις χρησιμοποιήσουμε. Η θεοσοφική διδασκαλία δεν παροτρύνει στην αναζήτηση της δύναμης υπό την κοσμική έννοια. Μιλά για την πνευματική δύναμη

που είναι δίχως εγωισμό, καθώς και τη σοφία να χρησιμοποιούμε όλες τις ικανότητες που ήδη υπάρχουν εντός του ανθρώπου. Θα πρέπει να χρησιμοποιούμε αυτή τη δύναμη με σοφία ακόμη και για μικρά πράγματα, έτσι ώστε το άτομο που δέχεται τη βοήθειά μας να μπορέσει να επιτύχει την ανάδυση της δικής του ικανότητας και καλοσύνης που υπάρχει μέσα του. Είναι φιλοδοξία να αναζητά κανείς τη δύναμη υπό τη σιγή της έννοια, όταν ο κατώτερος εαυτός το επιθυμεί. Μπορούμε λοιπόν να αναζητούμε δίχως φόβο, προσηλωμένοι στην εντός ημών κατάπτωση αγνότητας; Όλα όσα χρειαζόμαστε θα έλθουν την κατάλληλη στιγμή. Η Φύση θα μας παράσχει όσα μας είναι απαραίτητα όταν εμείς θα είμαστε έτοιμοι. Ο Βούδας έλεγε: Ο θεός νόμος εργάζεται παντού. Εκεί όπου δημιουργούνται οι κατάλληλες συνθήκες, ακολουθεί το ανάλογο αποτέλεσμα. Επομένως, ας εργαζόμαστε στο παρόν για εκείνο που είναι δίκαιο και σωστό. Ο Κριшнаμούρτι λέγει: Να προσηλώνεστε στο τώρα και να μην αφήνετε το νου σας να τρέχει στο μέλλον. Η δράση είναι στο παρόν και όχι στο μέλλον. Κάθε άνθρωπος είναι ο απόλυτος νομοθέτης του εαυτού του, και αυτή είναι η σημασία του karma. Διότι τα αίτια και τα αποτελέσματα είναι αλληλένδετα μεταξύ τους. Επομένως ούτε η τιμωρία ούτε η αμοιβή έρχονται από κάποιον άλλου. Εμείς είμαστε δάσκαλοι του εαυτού μας.

Πρέπει λοιπόν να μελετούμε εκείνο που είναι ωφέλιμο. Όταν πράττουμε με απόλυτα αρμονικό τρόπο και όχι για τον χωρισμό εαυτού, με καλή θέληση, συμπάθεια κλπ, η αρμονία αποβαίνει κατάσταση του νου μας. Έτσι αποκτούμε υπευθυνότητα βαδίζοντας επί της ατραπού. Δεν πρόκειται για κάποιο δώρο προερχόμενο από έναν θεό ή έναν ιερέα, διότι ο συμπταντικός νόμος υπερέχει πάντων. Θα πρέπει να το έχουμε υπόψη μας αυτό, δεδομένου ότι αποτελεί θεμελιώδες δίδαγμα της Θεοσοφίας και θα πρέπει να καταπεί σιφές μέσα μας. Είναι πολύ παράξενο το γεγονός ότι με μεγάλη δυσκολία διακρίνουμε εκείνο που υπάρχει εντός ημών. Νομίζουμε ότι το βλέπουμε, αλλά κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει. Νομίζουμε ότι γνωρίζουμε, αλλά πολύ λίγα πράγματα αντιλαμβανόμαστε. Είναι εύκολο να καταλήγουμε σε σύντομα συμπεράσματα. Αλλά για να επιτύχουμε μια καθαρή αντίληψη θα πρέπει να αφήσουμε τα συμπεράσματά μας να περιμένουν. Ένας επιστήμονας προβαίνει σε πολλά πειράματα προτού καταλήξει σε συμπέρασμα. Το ίδιο θα πρέπει να κάνουμε κι εμείς, αν θέλουμε να συνεχίσουμε να μαθαίνουμε. Αν πραγματικά διακρίνου-

με την αλήθεια ενός προβλήματος, τότε δεν θα υπάρξει καμία δυσκολία στη σχετική δράση μας. Αν κατανοήσουμε ότι η Αδελφοσύνη συνιστά τον μόνο υγιή τρόπο ζωής για εμάς τους ίδιους, αλλά και για τους συνανθρώπους μας, τότε θα μπορέσουμε να δούμε. Αλλά αδυνατούμε να διακρίνουμε αυτή την απλή αλήθεια και συνεχίζουμε να καταστρέφουμε τον εαυτό μας, όπως κάθε οργισμένο άτομο που κατηγορεί τους άλλους για το θυμό του.

Μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν υπάρχει νοητική υγεία σε όποιον κινείται εναντίον της Αδελφοσύνης; Η εσωτερική δυσχέρεια και η ένταση των ανθρώπων οφείλεται στο παραπάνω γεγονός. Ακόμη περισσότερο, μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε ότι όλη η δυστυχία του ανθρώπινου βίου οφείλεται στην ανυπαρξία αδελφοσύνης, και έτσι να ζήσουμε με απλό και χαρούμενο τρόπο; Ο Βούδας μίλησε για μια μεγάλη Αλήθεια. Την «Οδύν της Ζωής». Μόνο αν καταλάβουμε θα στρέψουμε όλη την ενέργειά μας στην αλλαγή. Η ύπαρξη της χωριστικότητας είναι η βασική πηγή της δυστυχίας. Η ευτυχία είναι η αληθινή κατάσταση του ανθρώπου, αλλά η «θλιβερή κατάσταση έχει δημιουργηθεί» εξαιτίας μιας διαφορετικής αντίληψης του εαυτού. Στο «*Φως στην Ατραπό*» αναφέρεται: Κατέστρεψε την πηγή του κακού που βρίσκεται μέσα σου. Αλλά εμείς δεν κάνουμε τίποτε και αυτό διατηρεί το κακό. Καταστροφή του κακού σημαίνει απόλυτη σύμπλευση με την Παγκόσμια Αδελφοσύνη. Είναι πράξη που ταυτίζεται με την απομάκρυνση των ψυχολογικών φραγμών της χωριστικότητας. Στο «*Φως στην Ατραπό*» αναφέρεται ακόμη: Μη νομίζεις ότι είσαι χωρισμένος από τον κακό άνθρωπο ή τον ανόητο. Είσαι αυτοί οι ίδιοι. Το αμάρτημά τους θα μπορούσε εξίσου να είναι και δικό σου αμάρτημα, τόσο στο παρελθόν όσο και στο μέλλον. Αυτό θα συμβαίνει όσο ο εαυτός συνεχίζει να υπάρχει.

Ο Κρισναμούρτι μίλησε για εκείνη τη νοητική κατάσταση, κατά την οποία ο άνθρωπος βρίσκεται σε εγρήγορση δίχως να συγκρίνει ή να αξιολογεί αλλά απλώς να παρατηρεί. Συχνά, όταν σχολιάζουμε για κάτι τους άλλους, έχουμε κι εμείς την ίδια ακριβώς αδυναμία μέσα μας αλλά δεν το αντιλαμβανόμαστε. Ο σπουδαστής της Θεοσοφίας πρέπει να αφοσιώνεται στο σκοπό της παγκοσμιότητας, της εργασίας για την απομάκρυνση οποιουδήποτε παράγοντα στέκεται εμπόδιο στο δρόμο της παγκόσμιας αδελφοσύνης. Γιατί ένας τυφλός δεν μπορεί να οδηγήσει τους τυφλούς.

Είναι γεγονός η μετενσάρκωση; Στην Θ.Ε. κανείς δεν είναι αναγκασμένος να αποδέχεται όσα λένουν οι άλλοι. Από την άλλη πλευρά, αν σκεφτόμαστε προσεκτικά, μπορεί να καταλήξουμε στα ίδια συμπεράσματα και έτσι να υπάρχει μια κοινή βάση. Αυτό δεν σημαίνει ότι όλοι έχουμε τις ίδιες ιδέες αλλά αφορά τις αρχές που θα πρέπει να οδηγούν τη ζωή μας. Μία από αυτές είναι ότι στο φυσικό, νοητικό και αστρικό πεδίο, όλα πρέπει να ευθυγραμμίζονται με την πνευματική φύση του αληθινού Εαυτού. Όταν όλες οι ζωώδεις ροπές εξαλειφθούν εντελώς, εκείνο που αποκαλούμε κατώτερη φύση – δηλαδή το νοητικό που έχει μολυνθεί από τις προσωπικές επιθυμίες –, δεν είναι πλέον δραστήριο. Τότε ο άνθρωπος μπορεί να γίνει εργαλείο στα χέρια της ύψισης, αγνότητας όψης του Εαυτού του. Η εσωτερική ή ανώτερη πλευρά του ανθρώπου γνωρίζει ότι όλοι είμαστε τμήματα μιας ενότητας, και συνεπώς συγγενεύουμε με έναν απόλυτο και ακατάλυτο τρόπο.

Στην Ανατολή έχουμε σχέσεις με τους υπηρέτες μας αλλά θεωρούμε ότι δεν ανήκουν στην τάξη μας. Κατά μια έννοια, μπορεί πράγματι να μην ανήκουν σε αυτήν, καθώς δεν έχουν τις ίδιες ευκαιρίες εκπαίδευσης ή βελτίωσης του βίου τους. Ταυτόχρονα, εμείς χρειαζόμαστε τις υπηρεσίες τους. Είναι απαραίτητο να σχετιζόμαστε μαζί τους με τρόπο που να καταδεικνύει ότι εκτιμούμε την εργασία τους. Πιθανόν να έχουν ελαττώματα ή να είναι ανεπαρκείς, αλλά όταν εμείς το διαπιστώνουμε, προσπαθούμε να τους βοηθήσουμε και όχι απλώς να τους καταδικάσουμε. Ο αδελφός Raja λέγει ότι εκείνοι που γεννιούνται υπηρέτες, δεν είναι απαραίτητως άτομα μειωμένης ευφυΐας ή περιορισμένων δυνατοτήτων συγκριτικά με εμάς. Επισημαίνει επίσης ότι πιθανόν να εκλαμβάνουμε την απουσία αρετών ως κακό, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι κακό ίσον δαιμονικό. Η κακία δεν αποτελεί τμήμα του αληθινού εαυτού αλλά καταδεικνύει την απουσία της αρετής ή την απουσία του καλού.

Μπορούμε να θεωρήσουμε ότι όλες οι αρετές ενυπάρχουν σε κάθε άνθρωπο αλλά βρίζονται σε λανθάνουσα κατάσταση και θα πρέπει να αφυπνισθούν. Θα πρέπει να θυμόμαστε ότι η ζωή των άλλων είναι εξίσου σημαντική όπως και η δική μας. Ίσως κάποιος να είναι διεφθαρμένος, αλλά αν εμείς απευθύνουμε ευεργετικά αισθήματα προς αυτόν, μπορούμε να τον βοηθήσουμε έστω ελάχιστα. Γι' αυτό, όσο κακό παραμένουμε εγωιστές και η αρετή πρέπει να καλλιεργη-

θεί όπου είναι απύσχα, η μετενσάρκωση μάς προσφέρει ευκαιρίες. Μια αριθμητική πρόοδος έχει την ακολουθία δύο, τέσσερα, έξη, οκτώ, δέκα κλπ. Δηλαδή παρουσιάζει μια αύξηση αριθμών ανά δύο κάθε φορά. Από τη στιγμή όμως που ένας άνθρωπος συνειδητοποιεί το νόημα της ζωής του και προσπαθεί να ζήσει σύμφωνα με αυτό, η πρόοδος του λαμβάνει γεωμετρική μορφή και όχι αριθμητική. Έτσι, αντί να προχωρεί αργά, πορεύεται ανοδικά από το δύο στο τέσσερα, στο οκτώ, το δεκαέξη κλπ. Η πρόοδος του αρχίζει να γίνεται ταχύτερη.

Υποθέτω ότι όλοι εμείς βρισκόμαστε στο στάδιο της αριθμητικής προόδου και όχι της γεωμετρικής. Αλλά αν κατανοήσουμε, σε ένα κάποιο βαθμό, τις πνευματικές αλήθειες και αρχίσουμε να ζούμε ανάλογα, παρά το γεγονός ότι είναι πιθανόν να υπάρξουν σφάλματα, η πρόοδος επιταχύνεται. Αυτός είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους η γνώση περί μετενσάρκωσης βοηθά τον άνθρωπο. Από τη στιγμή που γίνεται κανείς ολοκληρωμένος άνθρωπος και αρχίζει να ενεργεί και να ζει σαν ανθρώπινο πλάσμα, και δεν συνεχίζει να δρα σαν ανεπτυγμένο ζώο, τότε μεταμορφώνεται. Δεν μπορεί να αλλάξει αμέσως το σύνολο του χαρακτήρα του αλλά διαθέτει τη δύναμη να κατανοεί. Αυτή η κατανόηση θα τον μεταμορφώσει. Οι σκέψεις και οι πράξεις του ευθυγραμμίζονται με τη μία ζωή και αναπτύσσονται σθεναρά προς αυτή την κατεύθυνση. Η αποφασιστικότητά του να διαβεί την ατραπό ενδυναμώνεται. Βλέπουμε τη διαφορά μεταξύ ορισμένων ατόμων οι οποίοι επιδεικνύουν μεγάλη σοβαρότητα στο θέμα της πνευματικής ατραπού, και πλήθους ατόμων που δεν έχουν την παρρημική ιδέα και έτσι στρέφονται σε διάφορες άλλες κατευθύνσεις. Παραθέτοντας κάποιες φράσεις, πιθανόν από τις «Ζωές του Αλκύνου» (*The Lives of Alkynon*), ο αδελφός Raja λέγει:

«Η Κύριος Μαϊτρέγια μίλησε για μια ιδιαίτερη περίπτωση και είπε: Όταν κόψεις ένα δένδρο, ΕΚΕΙΝΟ είναι η ζωή του δένδρου. Όταν ξεθάβεις μια πέτρα, ΕΚΕΙΝΟ είναι που διατηρεί τη συνοχή των σωματιδίων της. ΕΚΕΙΝΟ είναι η ζωή του ήλιου, ΕΚΕΙΝΟ βρίσκεται στα σύννεφα, στο μουγκρητό της θάλασσας, στο ουράνιο τόξο, στη μεγαλοπρέπεια των βουνών κλπ. ΕΚΕΙΝΟ αναφέρεται συχνά στις Ουπανισάντ διότι οι λέξεις δεν μπορούν να περιγράψουν επακριβώς τη δόξα, τη δύναμη, και το κάλλος που συνιστούν τμήμα της ατραπού. Ολόκληρο το σύμπαν συνίσταται από ΕΚΕΙΝΟ. Αλλά εμείς το ασχ-

μαίνουμε. Όταν κόβουμε ένα δένδρο, σπντομεύουμε τη ζωή, τη μεγαλειώδη ζωή που εκδηλώνεται διαμέσου του δένδρου. Αν σηκώσουμε μια πέτρα, ΕΚΕΙΝΟ διατηρεί τη συνοχή των σωματιδίων της».

Αναφέρεται επίσης στις Ουπανισάντ: «Ένα πράγμα είναι δίκαιο ενώ το ευχάριστο είναι ένα άλλο πράγμα. Εκείνο που είναι ευχάριστο στο παρόν, είναι διαφορετικό από εκείνο που πραγματικά είναι ευχάριστο και δίκαιο. Ο σοφός προτιμά το αληθινά ευχάριστο, δηλαδή εκείνο που είναι δίκαιο, ενώ ο ανόητος προσκολλάται στο ευχάριστο».

Η μετενσάρκωση όμως μας βοηθά να ανακαλύψουμε εκείνο που είναι δίκαιο και καλό, εκείνο που είναι αληθινό στη ζωή. Ειδικά, επιτρέπουμε στα ανόητα πράγματα να οδηγούν τη ζωή μας εδώ κι εκεί χωρίς προσανατολισμό. Γι' αυτό η μετενσάρκωση έχει μεγάλη αξία αν κανείς την κατανοήσει με τον ορθό τρόπο. Αν όμως την ερμηνεύσει με λάθος τρόπο, καλύτερα να μην γνωρίζει τίποτε γι' αυτήν. Θα έλθει η εποχή κατά την οποία όλοι οι άνθρωποι θα αντιληφθούν ότι η μετενσάρκωση είναι ένα γεγονός στη Φύση. Ένα άτομο όπως ο Κρισνάτζι, για παράδειγμα, ο οποίος ακολούθησε τη διδασκαλία του Βούδα κατά μια έννοια, γνώριζε για την μετενσάρκωση. Στις μέρες μας, που η επιθυμία είναι πολύ ισχυρή ανάμεσα στους ανθρώπους, χρησιμοποιούν την ιδέα της μετενσάρκωσης μόνο επειδή θέλουν να αποκτήσουν στο μέλλον εκείνα που δεν μπορούν να έχουν στο παρόν. Δεν είναι αυτός ο σκοπός της γνώσης της μετενσάρκωσης. Αν πραγματικά συνειδητοποιήσουμε τι είναι η μετενσάρκωση, από το στάδιο ενός εντόμου έως εκείνο της ανθρώπινης υπόστασης, θα καταφέρουμε να προχωρήσουμε πολύ επί της ατραπού. Ο άνθρωπος μπορεί να επιτελέσει εκείνο που είναι καλό και να προσεγγίσει εκείνο που βρίσκεται πολύ κοντά μας – το Αληθινό και Ωραίο.

Στο «Φως στην Ατραπό» μνημονεύεται η αληθινή ατραπός, όταν ο προσκυνητής θα έχει απορρίψει όλες τις άχρηστες ρολές του. Εκείνο που νομίζουμε ότι είναι ατραπός, στην πραγματικότητα είναι μόνο η προετοιμασία μας γι' αυτήν. Η αληθινή ατραπός αρχίζει όταν έχει ολοκληρωθεί πλήρως η προετοιμασία και το άτομο έχει εξαγνισθεί. Δεν γνωρίζουμε τώρα τι είναι εκείνο που θα συναντήσουμε σε αυτήν, αλλά προφανώς υπάρχουν ένδοξα πράγματα επ' αυτής πέρα από κάθε φαντασία.

«Όλες οι θρησκείες του κόσμου έχουν ένα σκοπό. Τη συνειδητο-

ποίηση του Εαυτού, τη γνώση του Θεού(...). Η ουσία της θρησκείας είναι Ενότητα, η συνειδητοποίηση του Ενός Θεού, εντός και εκτός, που ανθίζει μέσω της αδελφосύνης όλων των έμβιων όντων.»

Άννα Μπέξαντ.

Προσευχή

Κρυσταλλία Ιωαννίδου

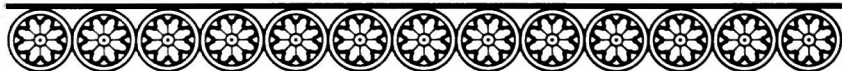
Ράμα και Κρίσνα της Μητέρας Ινδίας,
Ορφέα με τη λύρα της χώρας μου,
Μένη, της χώρας του Ιερού Νείλου,
των Περσών Ζαρατούστρα, Βούδα και Χριστό,
της Σοφίας, της Αγάπης και του Φωτός,
Μεγάλοι Εκπαιδευτές της φυλής των Ανθρώπων,
Εγώ, η μικρή ακτίνα σας, σκύβω ευλαβικά σε σας
που οδηγείτε αυτόν τον Πλανήτη που ονομάσατε Γαία.

Από αιώνα σε αιώνα, από το κέντρο που η θέληση του Θείου
είναι γνωστή διαμέσου του Ζωδιακού και των Συμβόλων,
Διδάσκαλοι της Σοφίας και της Συμπόνιας,
Εσείς που ξέρετε να διαβάζετε τις ακριβείς ημερομηνίες
και τις ουράνιες προφητείες,
έτσι ακριβώς όπως ένας ωρολογοποιός
μπορεί να πει την ώρα με ακρίβεια,
όταν οι δείκτες του ρολογιού φτάσουν
σε ορισμένα σταθερά σημεία, χωρίς να βλέπει.

Για ό,τι σήμερα δε γίνεται κατανοητό

ΟΙ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟΙ ΑΙΩΝΕΣ

ΘΑ ΣΑΣ ΔΙΚΑΙΩΣΟΥΝ!

ΣΟΦΙΑ – ΦΑΝΤΑΣΙΑ – ΑΓΑΠΗ

Hossein Moridi

(Ο Hossein Moridi είναι μέλος της Θ.Ε. εν Ελλάδι. Καθηγητής φιλόλογος με πτυχίο MASTER Αγγλικής Φιλολογίας και Λογοτεχνίας του πανεπιστημίου Shiraz, Shiraz, Iran, μεταπτυχιακό TEFL και πτυχίο Γενικής Φωνητικής του πανεπιστημίου Cardiff της Αγγλίας, καθώς και πτυχίο BA του πανεπιστημίου English and Education Teaching Training της Τεχεράνης. Διαμένει στο Ιράν. Έχει μεταφράσει στην Περσική γλώσσα τα βιβλία «Η Φωνή της Σιγής» της Ε.Π.Μπλ. και «Θεοσοφία» της Α. Μπέζαντ)

«Αν ο πιστός κατανοούσε την έννοια του γνωμικού: 'το χρώμα του νερού είναι το χρώμα του δοχείου', θα αποδεχόταν την αξία όλων των πίστευων και θα αναγνώριζε τον ●εό σε κάθε μορφή και αντιζεόμενο πίστης.»

Ibn 'Arabi, Fusus al-Hikam
(The Bezels of Wisdom)

Μπορούμε να θεωρήσουμε το παραπάνω τρίγωνο (σοφία-φαντασία-αγάπη) ως κριτήριο διάκρισης του Ανθρώπου από τα άλλα είδη όντων που ζουν σε αυτόν τον κόσμο. Η σοφία δέχεται και υποστηρίζει οτιδήποτε έχει αποδειχθεί από τις φυσικές εμπειρίες, την επαγωγή και την αναλογία. Η φαντασία έχει την ικανότητα να δημιουργεί όλα όσα υπάρχουν αλλά ακόμη και όσα δεν υπάρχουν. Μιλώντας συμβολικά, η αγάπη είναι σαν ένα πουλί που μπορεί να πετάξει με τα φτερά της φαντασίας πέρα από τον κόσμο της σοφίας.

Οι άνθρωποι της σοφίας έχουν τόσο πολύ προχωρήσει τεχνολογικά ώστε μπορούν να διανύουν αποστάσεις μεγαλύτερες των

1000χλμ σε λιγότερο από μερικές ώρες. Είναι όμως αναγκασμένοι να υφίστανται το τυπικό του τελωνιακού ελέγχου, ενώ η προσπάθειά τους να φθάσουν στα κλουβιά των μεγαλουπόλεων συνήθως απαιτεί περισσότερο από μια ώρα. Έχουν μετατρέψει το πρόσωπο της όμορφης Φύσης σε γιγάντια κτιριακά συγκροτήματα και εργοστάσια που μολύνουν την ατμόσφαιρα και, κατά συνέπεια, προκαλούν επικίνδυνες ασθένειες. Για ποιο λόγο; Για να αυξήσουν οικονομικά οφέλη που έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωση της επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων. Επίσης σύγχρονες ανέσεις έχουν εφευρεθεί για να κάνουν ευκολότερη τη ζωή μας. Αλλά δεν αντιλαμβανόμαστε ότι η προσπάθεια να τις αποκτήσουμε έχει αποδυναμώσει τη δημιουργική μας δύναμη, και έχει επιφέρει δυσκολίες στη ζωή μας γεμίζοντάς την με τόσο άγχος ώστε, στις μεγάλες πόλεις του κόσμου, περισσότεροι από το μισό πληθυσμό να χρειάζονται θεραπεία με ψυχοτροπικά.

Νιώθουμε περήφανοι που μπορούμε να ταξιδεύουμε στο διάστημα αλλά δεν μπορούμε να «ταξιδέψουμε» στο εσώτερο είναι μας, που είναι ένας μικρόκοσμος του Σύμπαντος και κάτι ακόμη περισσότερο από αυτό. Γιατί; Διότι δεν έχουμε επίγνωση της θεϊκής μας δυνατότητας, δεν δίνουμε καμιά προσοχή στις δυνάμεις της φαντασίας, δεν χρησιμοποιούμε τα ασύλληπτα αποτελέσματά της και δεν γνωρίζουμε εκείνο που υπάρχει πέρα από την επιστήμη των πειραμάτων. Αυτό δεν σημαίνει ότι αναπολούμε τον παρελθόντα τρόπο ζωής και επιθυμούμε να επιστρέψουμε στην εποχή των προγόνων μας, ούτε ότι δεν έχουμε αναπτυχθεί. Την εποχή του Πλάτωνα και του Πυθαγόρα, οι άνθρωποι ταξίδευαν με τα άλογα ενώ σήμερα υπάρχουν τα τεράστια αεροπλάνα. Ειλικρινά, έχουμε εξίσου εξελιχθεί πνευματικά ή είμαστε, μάλλον, ακόμη στάσιμοι;

Οι άνθρωποι της φαντασίας, εκείνοι που χρησιμοποιούν τη διαισθητική τους δυναμική, έχουν υπερβεί τα όρια της διάστασης του χωροχρόνου και συνεπώς μπορούν να βρίσκονται οπουδήποτε, οποτεδήποτε, και να επικοινωνούν με όλους εκείνους που ανήκουν στις τάξεις αυτής της κατηγορίας. Μπορούν ακόμη να βρίσκονται σε πολλά μέρη ταυτόχρονα. Δεν εννοώ μόνο με πνευματικό τρόπο αλλά και φυσικό. Ο ισχυρισμός τους μπορεί να γίνει κα-

τανοητός – αν όχι βιωματικά αποδειξιμος –, αν σκεφτούμε τον τρόπο με τον οποίο ένα κομμάτι πάγου γίνεται νερό και κατόπιν ατμός υπό την επίδραση της θερμότητας. Το πυρ της Αγάπης είναι εξίσου αποτελεσματικό όπως η θερμότητα. Δηλαδή, το πυρ που έκανε έναν μεγάλο προφήτη, όπως ο Μωυσής στο όρος Σινά, να δει ασυναίσθητα όλα όσα είδε. Όλα εκείνα που δεν μπορούσε να δει συνειδητά. Ωστόσο, άτομα που δεν ανήκουν στην ίδια αυτή κατηγορία δυστυχώς δεν μπορούν να κατανοήσουν την περίπτωση, η οποία υψίσταται πέραν των δυνατοτήτων της σοφίας. Εν ολίγοις, τόσο η Σοφία όσο και η Φαντασία μπορούν να είναι αποτελεσματικές μόνο στο δικό τους τομέα.

Δεν είναι απαραίτητο να υπογραμμίσω ότι οποιοσδήποτε ανήκει στις δύο παραπάνω κατηγορίες, μπορεί να ωφεληθεί από τη διζή του δύναμη σοφίας ή φαντασίας μόνο στο βαθμό που αυτές ενυπάρχουν μέσα του με θεϊκό τρόπο. Είναι εκείνο που θα μπορούσαμε να ονομάσουμε «κατάσταση ετοιμότητας» ή αιώνια διαμόρφωση. Αυτό το θείο δώρο μπορεί βέβαια να βελτιωθεί, να καλλιεργηθεί και να φωτισθεί, αλλά όχι να αυξηθεί. Θα μπορούσα, ίσως, να εξηγήσω καλύτερα αυτή τη δήλωσή με μια μεταφορά: Αν φυτέψουμε ένα καρύδι, δεν μπορεί να φυτρώσει κάτι διαφορετικό από μια καρυδιά. Και από το κουκούτσι ενός κερασιού, μια κερασιά θα πρέπει να περιμένουμε και όχι μια καρυδιά. Κανείς δεν μπορεί να ανταλλάξει την αιώνια διαμόρφωσή του, ούτε ακόμη ο Θεός. Διότι Εκείνος ακολουθεί τη Θέλησή Του, ακολουθεί την Επιθυμία Του και ουδέποτε θα έπραττε εναντίον της Επιθυμίας Του.

Ερχόμενος στο πρώτο και, πραγματικά, εσώπато κριτήριο, την Αγάπη, νιώθω πως θα πρέπει να μείνω σιωπηλός. Η Αγάπη είναι Θεός, Ζωή, Φως. Μπορούμε να Την αποκαλέσουμε Ενέργεια που ωθεί το Σύμπαν να συνεχίζει την κίνησή του. Ωστόσο, δεν μπορεί να ορισθεί ή να περιγραφεί κατ'άλληλα, έτσι όπως θα της άξιζε. Το Άγιο Κοράνι λέγει (XXIV, 36): «Ο Θεός είναι το Φως του ουρανού και της γης. Η παραβολή του Φωτός Του είναι σαν να υπάρχει μια Κόγχη με μια Λάμπα στο εσωτερικό της, κλεισμένη σε Γυάλινη θήκη. Η θήκη σαν να είναι ένα λαμπερό άστρο που ανάβει από ένα ευλογημένο Δένδρο, μια Ελιά, ούτε της Ανατολής

ούτε της Δύσης, το Λάδι της Οποίας είναι εξαιρετικά φωτεινό, παρότι το πυρ δεν το άγγιξε. Φως επί Φωτός! Ο Θεός καθοδηγεί εκείνον που Αυτός θέλει προς το Φως Του. Ο Θεός έδωσε τις παραβολές για τους ανθρώπους και ο Θεός γνωρίζει όλα τα πράγματα.» Επίσης (II,257): «Ο Θεός είναι ο Προστάτης εκείνων που πιστεύουν. Από τα βάθη του σκότους Εκείνος θα σας οδηγήσει στο Φως.»

Οι μύστες έχουν αναφέρει ασύλληπτες εμπειρίες για το θείο φως. Το έχουν δει σε διάφορες αποχρώσεις και το έχουν ερμηνεύσει με ποικίλους τρόπους. Φυσικά, το υπέρτατο φως είναι μαύρο αλλά εντούτοις θα πρέπει να σκεπτόμαστε ότι το Φως Του είναι άχρωμο. Οι μύστες έχουν βιώσει επίσης την εμπειρία αυτού του φωτός, καθώς ξεπηδά από τη δική τους υπόσταση. Ανάμεσα στους καθημερινούς ανθρώπους μπορεί κανείς να ξεχωρίσει τους μύστες σε σκοτεινές γωνίες, αν και μπορεί να γίνει αντιληπτό το φως τους ακόμη και εν μέσω μιας ηλιόλουστης ημέρας από εκείνους που διαθέτουν τον εσώτερο οφθαλμό. Όποιος συνάντησε το φως, ας γνωρίζει ότι σίγουρα βαδίζει στο Μονοπάτι που δεν έχει τέλος. Ο εκλεκτός που γνώρισε αυτό το μυστικό της Καρδιάς, παραμένει σιωπηλός. Εκείνος που δεν το γνωρίζει, το αρνείται πεισματικά.

Παρότι το υπό συζήτηση θέμα εξετάζεται από την άποψη του Ισλαμικού μυστικισμού, σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό, θα πρέπει να έχουμε κατά νου ότι οι μυστικιστικές εμπειρίες δεν ανήκουν σε καμία ιδιαίτερη πίστη. Οι μουσουλμάνοι μυστικιστές βαδίζουν φυσικά επάνω στο Μονοπάτι που χαράζει το Κοράνι και οι παραδόσεις των Προφητών, έτσι ώστε να μην παραπαίουν και απομακρύνονται από τη δίκως τέλος πορεία του. Εν τούτοις, μια μικρή εξέταση των Ινδουιστικών, Κινέζικων, Βουδιστικών κλπ, κειμένων καταδεικνύει ότι παρά τη διαφορετικότητα της μεθοδολογίας, τα μεγάλα κενά χρόνου ανάμεσα στις εποχές, τους τόπους και την ορολογία, υπάρχουν εκπληκτικά περισσότερες ομοιότητες ανάμεσά τους. Αυτό μας θυμίζει δυο ιστορίες του Rumi, Mathamawi (μετ. στα αγγλικά R.A.Nickolson, Cambridge, Αγγλία 1985):

Η πρώτη αναφέρει ότι τρεις άνθρωποι – ένας Άραβας, ένας Τούρκος και ένας Πέρσης προσπαθούσαν ξεχωριστά κι επίμονα

να αγοράσουν σταφύλια, αλλά μάλωναν μεταξύ τους απλώς επειδή ο καθένας χρησιμοποιούσε τη δική του μητρική γλώσσα και δεν ήξερε ότι όλοι εννοούσαν το ίδιο πράγμα. Η δεύτερη ιστορία λέγει ότι κάποιοι άνθρωποι που άγγιζαν το σώμα ενός ελέφαντα σε διαφορετικά σημεία, τον περιέγραφαν σαν στήλη ή σαν τοίχο κλπ. Κανείς δεν μπορούσε να δώσει μια ολοκληρωμένη περιγραφή. Το ίδιο συμβαίνει όταν προσπαθούμε να μιλήσουμε για την Αλήθεια. Κάθε άνθρωπος την αντιλαμβάνεται σύμφωνα με τη δική του «κατάσταση ετοιμότητας».

Ο Ibn 'Arabi (Ramadhan 27, 560=7 Αυγούστου 1156) (*), ένας μεγάλος Μουσουλμάνος μύστης, του οποίου όλα τα έργα βασίζονται στο Κοράνι και τις παραδόσεις των Προφητών, και που πολλοί εξέχοντες ακαδημαϊκοί της Δύσης μελετούν με σοβαρότητα, πιστεύει στην ενότητα όλων των θρησκειών. Η Ε.Π.Μπλ., επίσης, λέγει: «Η Αλήθεια είναι η μόνη Θρησκεία». Ο Ibn Arabi συμβουλεύει όσους τον ακολουθούν να συνεχίσουν να βαδίζουν στο δικό τους δρόμο, αλλά δίχως ποτέ να αρνούνται τους άλλους δρόμους διότι έτσι σίγουρα θα χάσουν όλες τις ευλογίες που υπάρχουν εκεί. Επιπλέον, αν τις αρνούνται, είναι σαν να προσπαθούν να περιορίσουν την άπειρη Αλήθεια και να την μειώσουν στα πλαίσια της δικής τους περιορισμένης αντίληψης.

Ας μελετήσει ο αναγνώστης το τελευταίο βιβλίο τουλάχιστον του Ibn 'Arabi «*Τα Πετράδια ως Σοφίας*» («*The Bezels of Wisdom*», μετ. στα αγγλικά R.W.J. Austin, Ν.Υόρκη, 1980), και οπωσδήποτε το βιβλίο «*Σουφισμός και Μυστικισμός*» (T.Izutsu, *Sufism and Mysticism*, Berkeley-Λονδίνο, 1984), ώστε να λάβει τα κυριότερα κλειδιά που θα τον βοηθήσουν να κατανοήσει το πολύ δύσκολο βιβλίο «*Bezels*». Επίσης, μια σύγκριση ανάμεσα στις ιδέες του Ibn 'Arabi, για παράδειγμα, και τη «*Φωνή ως Σιγής*» της Ε.Π.Μπλ., θα δείξει το πολύ ενδιαφέρον κοινό αίσθημα των δύο συγγραφέων. Το παρόν άρθρο έχει σκοπό απλώς να υπαινιχθεί ορισμένα πράγματα, για καθένα από τα οποία χρειάζεται να μελετηθεί ένα διαφορετικό βιβλίο. Η Σχολή Ibn 'Arabi έχει δημοσιεύσει πολλά άρθρα και βιβλία που διευκρινίζουν διάφορα θέματα της διδασκαλίας του. Εδώ μας ενδιαφέρει το γεγονός ότι η Θεοσοφική Εταιρεία προσβύει πως θα πρέπει να σεβόμαστε όλους τους διαφορε-

τικούς δρόμους προσέγγισης και λατρείας, όπως ακριβώς σεβόμαστε το δικό μας. Στην ιστορία του Μωυσή και του Βοσκού, ο Τζαλαλουντίν Ρουμί λέγει ότι πρέπει να ενώνουμε (τα κοινά σημεία τους) και όχι να χωριζόμαστε (μεταξύ μας). Ελπίζουμε ότι ο αγώνας μας θα συμβάλλει στη μείωση των διαφορών που οι άπληστοι ισχυροί έχουν εφεύρει προκειμένου να κυβερνούν τον κόσμο προς ίδιον όφελος. Είναι τύραννοι που θεωρούν ότι οι άνθρωποι είναι σκλάβοι τους.

Ο Θεός είναι ο μόνος αληθής Κυβερνήτης. Θα πρέπει να Τον θυμόμαστε και να μην Τον ξεχνάμε, οτιδήποτε κι αν κάνουμε ή σκεπτόμαστε.

(*) Ο Ibn 'Arabi έχει συγγράψει περισσότερα από 350 έργα. Ανάμεσά τους το *Fusus al-Hikam* (*The Bezels of Wisdom*), μια έκθεση της εσωτερικής ερμηνείας της σοφίας των προφητών της Ιουδαϊκής-Χριστιανικής-Ισλαμικής γραμμής λατρείας. Επίσης το *Futuh al-Makkiyya* (*Meccan Revelation*, «Αποκάλυψη της Μέκκα»), μια τεράστια εγκυκλοπαίδεια πνευματικής γνώσης που συνδέει και διακρίνει τις τρεις κατευθύνσεις, της παράδοσης, της λογικής και της μυστικιστικής ενόρασης.

Ο ΛΩΤΟΣ

Γεώργιος Σιβηής

(Ομιλία στην εορτή του Λευκού Λωτού, Μάιος 2008)

Για εμάς τους θεόσοφους, η ημέρα αυτή δεν θα πρέπει να είναι απλώς μια γιορτή στην οποία φέρνουμε λίγα λουλούδια, κάνουμε κάποιες ομιλίες και μετά επιστρέφουμε στην καθημερινή μας ρουτίνα της ζωής με τις αντιξοότητες, τις αντιδικίες, τις αντιπαραθέσεις και τις συγκρούσεις. Θα πρέπει, κατά την ταπεινή μου γνώμη, να αποτελεί μια ευκαιρία για περισύλληψη και στοχασμό επάνω στο σημαντικό μήνυμα που ήθελε να μας μεταφέρει η ιδρύτρια της Θ.Ε. με το σύμβολο αυτό, που είναι μια προτροπή για ενότητα και αδελφοσύνη μεταξύ μας. Ο λωτός είναι ένα πανάρχαιο σύμβολο και ένα ιδεατό άνθος με βαθύτατο συμβολισμό. Δεν είναι καθόλου τυχαίο που η Ε.Π.Μπ. πρότεινε να διαβάζονται την ημέρα αυτή αποσπάσματα από το *Φως της Ασίας* και την *Μπαγκαβάτ Γκιτά*. Διότι και στα δύο αυτά κείμενα γίνεται αναφορά στο ιερό άνθος και τον συμβολικό του χαρακτήρα. Στο ένα αντιπροσωπεύει τη βουδιστική φύση και στο άλλο τον παγκόσμιο εκπαιδευτή, αλλά και τον αθάνατο ενσαρκωμένο Εαυτό.

Στην ινδική λογοτεχνία βλέπουμε για πρώτη φορά να γίνεται αναφορά – στην Αθάρβα Βέδα – σε ένα λωτό με εννέα πύλες, που καλύπτεται από τρεις κλώνους. Δίδεται μια εξήγηση για τους τρεις κλώνους της Φύσης που καλύπτουν το χρυμμένο αιώνιο Μπράχμαν, το οποίο εκδηλώνεται με εννέα εκπορεύσεις. Σε μια άλλη παράδοση εξώλου, στην *Καμπαλά*, ο υπερβατικός θεός που ονομάζεται Άιν Σοφ (το αιώνιο μυστηριωδέστατο Εν) γίνεται αντιληπτό στον κόσμο μέσα των εννέα Σεφίρθ, που είναι εκπορεύσεις του ιδίου και αντιπροσωπεύουν ιδιότητές Του. Πρόκειται για μια τρομακτική ενέργεια, αούληκτη ισχύς που διαπερνά το σύμπαν, μετασχηματιζόμενη σε εννέα ιδεατές προεκτάσεις. Αυτές συνθέτουν το αόρατο ουράνιο οι-

κοδόμημα στο οποίο στηρίζεται ο φαινομενικός κόσμος, και που ο ίδιος έχει τρεις συνιστώσες δυνάμεις. Τη σάτβα, τη ράζα και την τάμα, που αποτελούν τα τρία επίπεδα συνείδησης. Το πνευματικό, το διανοητικό και το αστρικό. Πίσω δε από τον επιφανειακό αυτό κόσμο βρίσκεται ο ιδεατός λωτός, με την έννοια της μυστηριωδέστατης θείας ενέργειας η οποία, εκπορευόμενη, διακλαδώνεται σε εννέα δι-κές της ιδιότητες. Αυτές αποτελούν την ακλόνητη επουράνια κλίμακα δια της οποίας κατέρχεται η Δύναμη αυτή στον εκδηλωμένο κόσμο, και η οποία είναι δυσανάβατη στους ανθρώπινους λογισμούς.

Στην Μπαγκαβάτ Γκιτά αναφέρονται, επιπρόσθετα, τα εξής: Το αιώνιο Μπράχμαν παραμένει ανεκδήλωτο, όπως ένα φύλλο λωτού δεν μολύνεται από το νερό. Που σημαίνει ότι ο ουράνιος λωτός δεν μολύνεται από την τρικυμιώδη θάλασσα του τριπλού κόσμου της ύλης, όπως δεν μολύνεται από την υλική προσωπικότητα το εντός ημών θείο στοιχείο. Το αθάνατο ενσαρκωμένο Εαυτό, που αποτελεί ένα πολλοσημόριο του ίδιου του Θείου, είναι ένας εν δυνάμει λωτός ο οποίος αναπτύσσεται και γίνεται ένα ολοκληρωμένο άνθος, ένας τέλειος άνθρωπος. Γι' αυτό και τα επτά κέντρα της ψυχής, ή τσάκρας, παρομοιάζονται με πέταλα λωτού. Το έβδομο, στο κέντρο της κεφαλής ή στέμμα, ονομάζεται χλιοπέταλος λωτός, το γνωστό και ως Άτμαν που είναι και Μπράχμαν. Στην Μπαγκαβάτ Γκιτά εμφανίζεται ο Αρζούννα απευθυνόμενος προς τον Κρίσνα, να λέγει: « Ω θεέ μου, βλέπω τον Μπράχμα, τον Κύριο, ενθronισμένο στη θέση του λωτού.» Στην ινδουιστική παράδοση ο Μπράχμα είναι ο κατ' εξοχήν δημιουργός θεός. Αναφέρεται επίσης ότι κατά την αρχή κάθε κοσμικού αιώνα, ένας λωτός εγείρεται από τον ομφαλό του πλαγιασμένου Βούδα, και ο Μπράχμα κάθεται επάνω του, που κατόπιν προχωρεί στην εκ νέου δημιουργία του κόσμου.

Θα μπορούσαμε ίσως να πούμε ότι το σύμβολο του λωτού απεικονίζει, εκτός των άλλων, και τις επτά ημέρες της κοσμογονικής δημιουργίας. Σύμφωνα με μια άλλη εκδοχή, ο Βισνού αντιπροσωπεύει το Δένδρο της Ζωής. Όπως αναφέρεται στο Φως της Ασίας, κάθε φορά που γεννιέται ένας Βούδας, από το Βασιλικό Δένδρο βγαίνει ένας ουράνιος λωτός που είναι ένα άνθος από το Δένδρο της Ζωής, μα ακτίνα του νοητού Ήλιου που φωτίζει τον ουράνιο, τον αιώνιο Βούδα, ο οποίος δεν έχει μορφή αλλά εκδηλώνεται εν δόξα μέσω ενός δοχείου για να οδηγήσει τους ανθρώπους σε υψηλούς βαθμούς πνευ-

ματικής τελειότητας. Τους βοηθά να καλλιεργήσουν και να αναπτύξουν το εντός αυτών υπάρχον εν δυνάμει άνθος του λωτού, που δεν είναι άλλο από την άγια ψυχή, το γνωστό και ως Νεσαμάχ των Εβραίων ραβίνων. Διότι μόνο δι' αυτού του ενσαρκωμένου λωτού θα μπορέσουν να προσεγγίσουν τον ουράνιο λωτό, τον Αιώνιο Βούδα. Αντλώντας λοιπόν ο Βούδας το φως από τον πανάρχαιο λωτό, το μεταφέρει στον κόσμο σαν ένας άλλος Προμηθέας, και φωτίζει τις ώριμες ψυχές για να εξέλθουν από την καταχνιά της πλάνης και να εισέλθουν στο φως της Αλήθειας. Επίσης, στις βουδιστικές παραδόσεις των Κινέζων υπάρχει η σούτρα του λωτού που συνδέεται με τη μορφή του Βούδα. Σε έναν από τους στίχους αυτού του ποιήματος αναφέρονται τα εξής: «Αν πιστέψεις ότι ο Βούδας είναι άφωνος, τότε από το στόμα σου θα ανθίσει ο λωτός», που σημαίνει ότι θα διδάξεις το Ντάρμα της μιας Πραγματικότητας όπως αναπτύσσεται σε αυτή τη σούτρα, και θα μιλήσει μέσα σου η φωνή της Σιγής, ο άηχος Ήχος.

Στο ίδιο αυτό κείμενο η βουδιστική φύση παρομοιάζεται με το ιερό άνθος του λωτού, το οποίο, αναπτυσσόμενο στην κάμινο του πυρός, είναι άφθαρτο, απρόσβλητο, ακατάλυτο. Αναφέρεται επίσης ότι η σούτρα αυτή αποκαλύπτει την μια πραγματικότητα του βουδιστικού οχήματος ή σώματος που υπερβαίνει όλα τα κατώτερα οχήματα, ακόμη κι εκείνο του Μποντισάτβα. Έτσι δινόταν στον ιδεατό Βούδα το επίθετο: «● Λωτός του αληθούς Νόμου». Διευκρινίζεται ακόμη ότι ο σκοπός της διδασκαλίας του λωτού συνίσταται στο άνοιγμα του θησαυρού της αυθύπαρκτης σοφίας του Βούδα, στην παρουσίασή της στους μαθητές του και στην καθοδήγησή τους, ούτως ώστε να μπορέσουν να αφυπνισθούν σε αυτήν και να εισέλθουν σε αυτήν. Επιπρόσθετα επισημαίνεται ότι η σοφία της σούτρα του λωτού διδασκάνταν από τον Βούδα στη Συνάθροιση του Λωτού, και απευθυνόταν μόνο σε μαθητές υψηλής πνευματικότητας που μπορούσαν να την κατανοήσουν. Θα μπορούσαμε λοιπόν να φαντασθούμε το σύμβολο του λωτού σαν ένα Νοητό Ήλιο, του οποίου οι ακτίνες εκπέμπουν στον κόσμο όπως η δύναμη του μαγνήτη μέσα από τους κρίκους μιας αλυσίδας.

Ένας άρρηκτος λοιπόν δεσμός συνδέει τον ουράνιο λωτό με την εντός ημών άγια ψυχή. Και ο σκοπός του ανθρώπου είναι, όπως τονίζεται στις αρχαίες παραδόσεις, να συνειδητοποιήσει κάποια σπιγμή

την ύπαρξη αυτής της ιερής συγγενείας του και να κατανοήσει ότι τα άνω είναι όμοια με τα κάτω, όχι θεωρητικά αλλά πραγματικά. Πρόκειται αναμφίβολα για ένα μεγάλο μυστήριο που προορίζεται να ζητήσει ο άνθρωπος κατά την πορεία της εξέλιξής του, βάσει ενός μεγαλειώδους θείου σχεδίου το οποίο είναι διανοητικά ασύλληπτο. Το σχέδιο αυτό περιγράφεται με αλληγορικό τρόπο στην παραβολή του Ασώτου, ο οποίος, ύστερα από μια μακρά περιπλάνηση στην ξένη χώρα, εγερθείς κάποια στιγμή αποφασίζει να αλλάξει πορεία και να ακολουθήσει το δρόμο της επιστροφής που οδηγεί στην κατοικία του Πατρός του. Ένα δρόμο που δεν είναι άλλος από την οδό της Αρετής της ελληνικής μυθολογίας. Όπως ο ήρωας Ηρακλής, έτσι και κάθε ώριμη ψυχή φθάνει κάποια στιγμή στο σημείο να απαρνηθεί την οδό της κακίας και να στραφεί προς την οδό της αρετής. Να αλλάξει προσανατολισμό, όπως λέει ο Κρισμαμούρτι, και να στραφεί από το βορρά προς την ανατολή, από το σκότος προς το φως. Και αυτή η οδός είναι μια καθαρά μυητική διαδρομή κατά την οποία εκδπλώνονται σταδιακά οι αρετές της ψυχής. Είναι ένα πόνημα αυτογνωσίας. Διότι, όπως λέει ο Πλάτων:

«Το ρητό που είναι χαραγμένο στο Μαντείο των Δελφών και μας προτρέπει να γνωρίσουμε τον εαυτό μας, μας συμβουλεύει στην πραγματικότητα να είμαστε δίκαιοι και σώφρονες.»

Η Αυτογνωσία

Κατά τον Κρισμαμούρτι, η ώθηση για αυτογνωσία αρχίζει από τη στιγμή που ο άνθρωπος θα αισθανθεί την ανάγκη να ανακαλύψει κάτι που είναι πέρα από το νου, κάτι ιερό που δεν μπορεί να το αγγίξει η σκέψη. Τότε θα υποχρεωθεί να παρα-

μερίσει όλα τα τεχνάσματα του νου και να κοιτάξει μέσα του για την φώτιση, για τη δόξα, για την κάθαρση και για την αφθαρσία του Εαυτού. Να γίνει, με άλλα λόγια, όπως λέει ο Βούδας, το Φως του εαυτού του. Η Αλήθεια, σύμφωνα με την παράδοση του εσωτερισμού, είναι μέσα στον καθένα. Δεν είναι μακριά, δεν είναι κοντά, είναι αιώνια εκεί, λέει ο Κρισναμούρτι. Και αυτή η απόλυτη, ανεπηρέαστη Αλήθεια είναι η ίδια η Ζωή. Εκείνοι λοιπόν που θέλουν πραγματικά να καταλάβουν, που ψάχνουν να βρουν αυτό που είναι αιώνιο, αυτό που δεν έχει αρχή και τέλος, θα προχωρήσουν μαζί με μεγαλύτερη ένταση. Θα συγκεντρωθούν και θα γίνουν φλόγα, γιατί καταλαβαίνουν. «Όταν καταλάβουμε αληθινά, είμαστε ικανοί να ζούμε στην αιωνιότητα». Και αυτό, κατά τον Κρισναμούρτι ισοδυναμεί με ένα θαύμα. Είναι η ύψιστη ευλογία.

Επομένως, όταν λέμε ότι πρέπει να ανθίσει ο λωτός μέσα μας, εννοούμε ότι η ψυχή, το αθάνατο εαυτό, πρέπει να αναπτύξει τις δυνάμεις και τις ικανότητες της σαν πνευματική φύση. Θα βοηθηθούμε δε περισσότερο στη συνειδητοποίηση του μεγάλου αυτού μυστηρίου αν συνδέσουμε τα πέταλα του άνθους με τα κέντρα της ψυχής, ή τσάκρας, καθένα των οποίων αντιστοιχεί σε μια συγκεκριμένη ιδιότητα. Οι ιδιότητες αυτές περιγράφονται στο τρίτο κεφάλαιο της *Φωνής της Σιγής* που φέρει τον τίτλο: «Οι επτά Πύλες». Όπως αναφέρεται στο κείμενο, οι πύλες αυτές οδηγούν τον υποψήφιο στην αντίπερα όχθη που είναι η κατάπαιση της Νιρβάνα. Κάθε πύλη έχει ένα χρυσό κλειδί με το οποίο ανοίγει. Τα κλειδιά αυτά είναι:

1. Το κλειδί της αγαθοεργίας και της αθάνατης αγάπης.
2. Το κλειδί της αρμονίας στο λόγο και στην πράξη. Κλειδί που εξουδετερώνει την αιτία και το αποτέλεσμα, και δεν αφήνει καθόλου περαιτέρω έδαφος για καυμική δράση.
3. Το κλειδί της γλυκιάς υπομονής.
4. Το κλειδί της αδιαφορίας στην ευχαρίστηση και τον πόνο, της υπερνίκησης της πίκης. Κλειδί της ανύψησης μόνο της Αλήθειας.
5. Το κλειδί της απρόμητης ενέργειας που μάχεται στο δρόμο της προς την αιώνια αλήθεια καθώς εξέρχεται από το βούρκο των επίγειων ψευδαισθήσεων, της επονομαζόμενης και κουνταλίνι.
6. Το κλειδί που ανοίγει τη χρυσή πύλη που οδηγεί στην Αγιότητα, στο βασύλειο της αιώνιας Πραγματικότητας και του ακατάπαυστου

στου διαλογισμού της (όταν η κουνταλίνη ανέλθει στο σημείο μεταξύ των οφθαλμών και ανοίξει το τρίτο μάτι).

7. Το κλειδί που κάνει τον άνθρωπο ένα θεό, καθιστώντας τον έτσι ένα Μποντισάτπβα (οπότε η κουνταλίνη γίνεται το όχημα του υπέρτατου πνεύματος, του Άτμα)

Όπως είναι φανερό, πρόκειται για μια καθαρά μνητική διαδικασία που λαμβάνει χώρα στο εσωτερικό του ανθρώπου και τον μεταμορφώνει από χοϊκό σε πνευματικό. Στο τέλος αυτής της διαδρομής ο άνθρωπος γνωρίζει τον πραγματικό Εαυτό του, γνωρίζει την Αλήθεια η οποία, όπως λέει ο Κρισναμούρτι, είναι η αποκορύφωση της ενέργειας και κατακτά την αθανασία. Όπως αντιλαμβάνεστε, ένα έργο αυτού του μεγαλείου, αυτού του διαμετρήματος, δεν μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την ανθρώπινη θέληση. Πρέπει, όπως λέει ο άγιος Ιωάννης του Σταυρού, να αρχίσει από τον Θεό και να ολοκληρωθεί από Αυτόν, στα χέρια του οποίου βρίσκονται τα χρυσά κλειδιά που ανοίγουν τις πύλες του παραδείσου.

Αυτό προφανώς εννοούσε ο βασιλιάς Δαβίδ όταν, σε έναν από τους ψαλμούς του, λέει: «Ανοίξτε σε εμένα τις πύλες της δικαιοσύνης. Θέλω εισέλθει σε αυτές και θέλω δοξολογήσει τον Κύριο.» Θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι πύλες της δικαιοσύνης αντιπροσωπεύουν, εν προκειμένω, τα δύο ανώτερα πνευματικά κέντρα της ψυχής που είναι τοποθετημένα επί της κεφαλής και στα οποία, όταν ανοιχθούν, εισέρχεται η ιερή ενέργεια της κουνταλίνη. Και οικοδομείται επί αυτών ένας βωμός για τον Θεό, φθάνοντας έτσι στην κορυφή της προσκολλούμενη στον Θεό, που θεωρείται ως ο ανέκφραστος βαθμός μύησης.

Μηνύματα των νέων Ομάδα μελέτης «Νέμεσις»

(Η Ομάδα μελέτης «Νέμεσις» αποτελείται από νέους,
μέλη της Θ.Ε. εν Ελλάδι, που διαμένουν σε νησί των Κυκλάδων)

Περί Ελευθερίας Λόγος

«Η Ελευθερία είναι σαν την πυρίτιδα που χρησιμοποιούν οι άνθρωποι στις μάχες τους: Όσο περισσότερο τη συμπιέζει κανείς, τόσο περισσότερο εκρήγνυται.

Λοιπόν τώρα ποδοπατείται μέσα στην ανθρωπότητα ολόκληρη, από ολόκληρο το βάρος ενός διεφθαρμένου μέρους: Κατά τον ίδιο τρόπο η έκρηξή της θα αναστατώσει το σύμπαν, διότι η ελευθερία είναι Θεός και την αλυσόδεσαν κατά τη διάρκεια του ύπνου της. Όμως θα αφν-πνιστεί, η δε οργή της θα είναι τρομακτική. Όταν δε θα ανακινηθεί μέσα στις αλυσίδες της, ο ουρανός και η γη θα τρέμουν.

Λοιπόν ας μην μας κατηγορήσουν τότε οι κακόβουλοι άνθρωποι γιατί εμείς τους έχουμε προειδοποιήσει. Θα θέλαμε να τους εμποδίσουμε να χαθούν, αλλά δεν μπορούμε να σταματήσουμε το χέρι του Θεού.

Δεν καλούμε το λαό στα όπλα και στην εκδίκηση, όμως αρέσει στο Θεό να μην είναι οι πλούσιοι στασιώδεις και πιο προκλητικοί από εμάς.

Καταβροχθίζετε το λαό ζωντανό και πιστεύετε ότι δεν θα φωνάξει;

Καλύπτε τον κάτω από σωρούς λίθων, θάψτε τον μέσα σε τάφους, και σας λέω, στ' αλήθεια ότι έστω και αν αυτός σιωπήσει οι πέτρες θα φωνάξουν.»

«Η Βίβλος της Ελευθερίας», Ελιφάς Λευί

Το βιβλίο ετούτο, που ενώ γράφτηκε περίπου το 1848 και οδήγησε το συγγραφέα του σε μια πρώτη γνωριμία με την φυλακή, πόσο επίκαιρο ακούγεται και πώς εκφράζει και αντικατοπτρίζει την κοινωνική παρακμή της μαύρης εποχής μας. Μια τόσο δύστυχη ώρα σαν και αυτή, θα έλεγε κανείς ότι γράφτηκε χθες. Και με κάνει να πονώ και να αισθάνομαι θλίψη για τον χαμό ενός νέου παιδιού, γεγονός που ήταν μόνο ο δάχτυλος που θαρρείς πως σκούνηξε την Ελευθερία για να την ξυπνήσει.

Ξύπνησε όμως ;

Πώς να δεχτεί κανείς ότι ο άνθρωπος αντιδρά στην καταπίεση σπάζοντας, καίγοντας και λεηλατώντας το βίος του αδελφού του, που με απλοϊκή και ταπεινή ψυχή προσπαθεί να θρέψει όσο καλύτερα μπορεί την οικογένεια του, και αν δύναται να τους εξασφαλίζει όσα εκείνος νομίζει καλύτερα για ένα πιο οικονομικά ασφαλές αύριο;

Εν αντιθέσει, ποιος δεν θα κατανοήσει την οργή του λαού, των νιάτων, των ατίθασων νιάτων που με έναυσμα τον άδικο χαμό του αδελφού τους αντιστέκονται ενάντια στην καταπίεση και στην αδικία, στο ψέμα και στην αδιαφορία, στην κτηνώδη υποδούλωση της ψυχής μέσω της παραπληροφόρησης, την ίδια στιγμή που ενώ φωνάζουν δυνατά και διαμαρτύρονται ήρεμα και δίκαια, δέχονται ως απάντηση τα όπλα και την σωματική βία μιας μεγάλης μερίδας ανθρώπων που υποτίθεται ότι μας προστατεύουν.

Οποίος Νόμος;

Θα παραδώσουμε σε αυτήν τη γενιά με τα χαρισματικά παιδιά έναν πλανήτη με βίαιες αντιδράσεις, κλιματολογικές εξάρσεις για τις οποίες συμβάλλαμε στο μέγιστο βαθμό. Θα κάνουμε το έργο τους πιο δύσκολο από ό,τι είναι ήδη. Και έχουμε και το θράσος να τους διατάζουμε να σιγήσουν, και να τους αποκαλούμε με ονόματα. Τα δικά μας τα παιδιά!

Με τους βανδαλισμούς και τη βία κανένας άνθρωπος με συνείδηση δεν συμφωνεί. Αλίμονο αν λύναμε τις διαφορές μας με τη λογική: πονάει κεφάλι – σπάσει κεφάλι.

«Συμφορά στον άνθρωπο που εκδικείται για τον εαυτό του, ενώ ταπεινώνεται η ανθρωπότητα»

«Η Βίβλος της Ελευθερίας», Ελιφάς Λευί

Αν εξαιρέσει κανείς, λοιπόν, τα ψήγματα τις αναρχίας τα οποία στηρίζονται σε εγωιστικά και σκοτεινά και μόνο κίνητρα, αυτό που μένει είναι η φωνή, που από φωνή της σιγής βγαίνει με φλόγες από τα βάθη της ψυχής ως αντίδραση για την εποχή που ζούμε.

Δικαιολογημένη αντίδραση, θα πει κανείς, για μια αναμενόμενη εποχή, την Kali Yuga, που γνωρίζουμε ως «Σιδερένια εποχή» και την οποία διανύουμε. Εποχή που θα μαυρίσουν όλα, για να φωτίσουν ύπερα ξανά. Εποχή που μαραίνονται όλα τα λουλούδια, για να δώσουν τη θέση τους σε νέα πιο όμορφα και πιο γλυκά άνθη. Εποχή της αλλαγής και της εξέλιξης!

«Οι άνθρωποι είναι ικανοί για τόσο όμορφα όνειρα και τόσο φριχτούς εφιάλτες!»

Carl Sagan

Η ανθρωπότητα, αν εξετάσουμε την μέχρι τώρα πορεία και εξέλιξη της ανά τα διαστήματα των εποχών που οι αποκρυφιστές ονομάζουν κύκλους, έχει δώσει δείγματα, πανέμορφα όνειρα στην τέχνη, στη ζωγραφική, τη μουσική, ποίηση, αρχιτεκτονική, καθώς και στον τομέα της επιστήμης και των εφευρέσεων.

Έχουν όμως υπάρξει και άλλοτε σκοτεινές εποχές σαν την τωρινή, όπως ο Μεσαίωνας με το σκοταδισμό του, όταν οι άνθρωποι ξυπνούσαν το πρωί και περίμεναν το τέλος του κόσμου το βράδυ. Σκοταδισμός που κάποιοι θέλουν να διατηρήσουν χάριν της εξουσίας και των υλικών απολαύσεων. Δεν θα τους περάσει όμως, διότι η πορεία του πνεύματος είναι σαν το φως και όχι σαν το σκοτάδι. Ούτε οι ίδιοι δεν θα ξεφύγουν.

Γι αυτό, κατανόηση αδελφοί και αδελφές μου. Ας αγαπά και ας ευλογεί ο καθένας τον διπλανό του και ας πιούμε το ποτήρι της πικρίας με χαρά, όπως και άλλοι πριν από εμάς που ενσαρκωθήκαμε σε τούτη τη δύσκολη εποχή για να δώσουμε και να δεχτούμε φωτισμό, με κάθε θυσία για την ελευθερία των ψυχών.

Ταπεινά και με αγάπη
Σ.Α. – μέλος της Ομάδας «Νέμεσις»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΑΜΑΝΟΙ

Μαίρη Ζωγράφου

Στον τίτλο του θέματος θα έπρεπε ίσως να είχε μπει ένα ερωτηματικό. Γιατί το ερώτημα είναι: Μπορούμε να μιλάμε για αρχαίους Έλληνες σαμάνους;

Η λέξη Σαμάν, που σημαίνει μάγος-θεραπευτής, προέρχεται από τη Σιβηρία όπου ζουν πολλές φυλές και ασκούν το σαμανισμό ακόμη και σήμερα. Οι ανθρωπολόγοι χρησιμοποιούν τον όρο αυτό για να περιγράψουν ένα φαινόμενο που είναι διαδεδομένο σε ολόκληρο τον κόσμο. Βόρεια και νότια Αμερική, βόρειο άκρο της Ευρώπης, Αυστραλία, νοτιοανατολική Ασία, Θιβέτ και Ιαπωνία. Οι σαμάνοι, άνδρες και γυναίκες, είναι θεραπευτές, μάντεις και οραματιστές. Επικοινωνούν με τον κόσμο των θεοτήτων και των πνευμάτων. Το κορμί τους μπορεί να μένει πίσω καθώς κινούνται σε αλλαγμένες καταστάσεις συνείδησης και μπορούν να πετούν σε μη γήινα πεδία. Είναι ποιητές, ποιήτριες και τραγουδιστές. Γνωρίζουν τους τρόπους των φυτών, των ζώων, και των στοιχείων. Πάνω από όλα είναι κύριοι της έκστασης. Ο Mircea Eliade, ιστορικός των θρησκειών, από τους πιο έγκυρους μελετητές, ορίζει την παράδοση αυτή ως σύστημα «αρχαϊκών τεχνικών έκστασης».

Ο σαμάνος ειδικεύεται στην ύπνωση, κατά την διάρκεια της οποίας πιστεύεται ότι φεύγει από το σώμα του και ανεβαίνει στον ουρανό ή κατεβαίνει στον κάτω κόσμο, και φέρνει πίσω πληροφορίες ή θεραπεία. Κατά τις σαμανιστικές αντιλήψεις, η μεγάλη πλειονότητα των ασθενειών οφείλεται σε δύο πνευματικά αίτια: α) τη φυγή της ψυχής ή, β) την εισαγωγή στο σώμα μαγικών αντικειμένων. Στην πρώτη περίπτωση, ο σαμάνος καλείται να ανέβει στον ουρανό ή να κατέβει στον Άδη για να επαναφέρει την ψυχή του ασθενούς την οποία, τις περισσότερες φορές, έχει κλέψει ένας νεκρός. Πρόκειται για το σαμανιστικό-εκστατικό ταξίδι προς τον ουρανό. Οι σαμάνοι πετάνε όπως τα πουλιά. Στη δεύτερη περίπτωση

ασθενείας, δηλαδή εκείνων που οφείλονται σε εισαγωγή μαγικών αντικειμένων στο σώμα του ασθενούς, ο σαμάνος απομυζά από την επιδερμίδα του αρρώστου το μαγικό αντικείμενο που έβαλαν τα «κακά πνεύματα» μέσα του. Και στις δύο περιπτώσεις είναι απαραίτητη για τη διάγνωση και τη θεραπεία, η εκστατική εμπειρία του σαμάνου.

Ο σαμανισμός, από μια άποψη, επιζητά την οικοδόμηση ενός «περάσματος» προς τον Άλλο Κόσμο, και συνεπώς την κατάργηση των επιπέδων (γήινο-θεϊκό) που χαρακτηρίζουν την ανθρώπινη κατάσταση μετά την «Πτώση». Το πέραςμα αυτό ως «Κλίμαξ» υπάρχει στα ορφικά, μιθραϊκά, χριστιανικά κλπ μυστήρια. Πολύ σημαντική είναι η διαδιδασία της μύησης του σαμάνου. Η δοκιμασία αυτή προϋποθέτει ιδιαίτερο θάρρος αφού οι συναντήσεις με τις άορατες οντότητες είναι συχνά επώδυνες και τρομακτικές. Οι περισσότεροι δυτικοί άνθρωποι βλέπουν το ταξίδι αυτό με μεταφορικό τρόπο, και θεωρούν ότι τα πλάσματα που τους παρουσιάζονται δεν αποτελούν αυθύπαρκτα όντα αλλά μορφές που προέρχονται από το υποσυνείδητο. Στο ταξίδι οι σαμάνοι αποκτούν πολύτιμες πληροφορίες και τη δύναμη να θεραπεύουν. Κατά τη διάρκεια του μπορούν να επικοινωνήσουν τηλεπαθητικά με ανθρώπους που βρίσκονται μακριά, όπως επίσης να προβλέψουν το μέλλον. Οι τεχνικές που χρησιμοποιούν για να πετύχουν την αλλαγή της κατάστασης συνείδησης, ποικίλουν από κοινωνία σε κοινωνία και από εποχή σε εποχή. Ένας τρόπος είναι το συνεχές κτύπημα του τύμπανου, άλλες μέθοδοι είναι ο διαλογισμός, η νηστεία, ο χορός αλλά και η λήψη ψυχοτροπικών φυτών. Όσον αφορά το κτύπημα του τύμπανου, κατά τους φυσικούς, δημιουργούνται ήχητικά κύματα που βοηθούν την ανύψωση.

Ο σαμανισμός θεωρείται ως η αρχαιότερη θρησκεία στον πλανήτη. Σε κάποιες φυλές της Αμερικής άφηναν το αγόρι (12-13 ετών), που έμελλε να γίνει σαμάνος, μόνο του στη φύση για λίγες ημέρες μέχρι να λάβει κάποιο σημαντικό όνειρο ή οπτασία. Τότε ένα πνεύμα θα μπορούσε να επισκεφθεί το αγόρι και να του δώσει θεραπευτική δύναμη. Στους Εσκιμώους επίσης άφηναν τον υποψήφιο σαμάνο μέσα στο παρόσπιτο χωρίς τροφή, έως ότου έπεφτε σε κατάσταση ημιθανή και τότε τον ερχόταν κάποιο όραμα. Οι υποψήφιοι σαμάνοι ένοιωθαν πολλές φορές ένα φως στο σώμα

τους, στο κέντρο του κεφαλιού τους. Λένε λοιπόν οι μελετητές: Γιατί να μην υπήρχαν και στον ελλαδικό χώρο; Οι παλαιότερες δοξασίες και πρακτικές ηλικίας πολλών χιλιάδων ετών ριζώνουν στις πανάρχαιες σαμανικές παραδόσεις. Μυούσαν τους ανθρώπους στην ιερότητα του περιβάλλοντος και διηγείραν στο κάθε άτομο χωριστά, την αίσθηση της προσωπικής ευθύνης για τα δρώμενα της φύσης. Η συγκεκριμένη αυτή χθόνια θρησκευτική παράδοση κυριαρχούσε σε ολόκληρο τον ελλαδικό χώρο μέχρι την κατάρρευση του Μυκηναϊκού πολιτισμού γύρω στα 1200 π.Χ. Κύριο χαρακτηριστικό της ήταν η πλήρης μυστική ταύτιση της φύσης με τη Μεγάλη Μητέρα. Εξάλλου, υποστηρίζεται ότι σε ορισμένα μέρη του κόσμου οι σαμάν ήταν, αρχικά, γένους θηλυκού. Πολλοί ερευνητές και ερευνήτριες δέχονται ότι κατά την προϊστορική εποχή η κύρια μορφή της θρησκείας ήταν η Μεγάλη Θεά, η Μητέρα Φύση.

Στην πατριαρχική αρχαία Ελλάδα μπορούμε να ανιχνεύσουμε στοιχεία που παραπέμπουν στο σαμανισμό.

1. Η Μαντική είναι κοινό στοιχείο και στις δύο παραδόσεις. Η εκστατική προφητεία πχ της Πυθίας που ερχόταν σε επαφή με το θεόν, μπορεί εύκολα να παραλληλιστεί με την επικοινωνία την γηγενών με τα πνεύματα και τις θεότητες..

2. Η ιερή μανία που καταλάμβανε τις Μαινάδες έχει επίσης κοινά σημεία με τη σαμανική έκσταση.

3. Παρόμοια ιερή μανία καταλάμβανε, σύμφωνα με τον Πλάτωνα, τους ποιητές και τις ποιήτριες που συνέθεταν τα έργα τους υπό την επήρεια της Μούσας, όπως οι γηγενείς διδάσκονταν τα μαγικά τους τραγούδια από τα πνεύματα.

4. Η σαμανιστική χρήση των ονείρων συναντάται στα αρχαία Ασκληπιεία στη μέθοδο της εγκοίμησης, με την οποία τα άρρωστα άτομα αντλούσαν πληροφορίες για τη θεραπεία τους.

5. Την ιδιαίτερη σημασία που έχουν τα φυτά στις γηγενείς παραδόσεις συναντάμε και στην ελληνική αρχαιότητα. Π.χ. η Πυθία μασούσε φύλλα δάφνης. Στην Κρήτη βλέπουμε την θεά να απεικονίζεται με παπαρούνες από τις οποίες παράγεται το όπιο.

Πρώτη περίπτωση αρχαίου Έλληνα σαμάνου είναι ο Άβαρις ο Υπερβόρειος. Ο Άβαρις ήταν ιερέας του Απόλλωνα και ταξίδευε

πάνω σε ένα χρυσό βέλος, «οϊστόν». Μπορούσε να επιβιώσει χωρίς τροφή, «ουδέν σιτεόμενος» κατά τον Ηρόδοτο. Έζησε τον 6ο π.Χ. αιώνα. Εξαφάνισε λοιμούς, προέβλεψε σεισμούς και δίδαξε την λατρεία του βόρειου θεού Απόλλωνα του οποίου ήταν ιερέας. Για τον Άβαρι τον Υπερβόρειο κάνει λόγο και ο Πυθαγόρας δίνοντας πληροφορίες για λαούς που κατείχαν την τέχνη του πετάγματος. Λέγει: «Ο Υπερβόρειος Άβαρις είναι ένας ιπτάμενος θαυματοποιός που με το χρυσό μηρό του ενσαρκώνει τον Υπερβόρειο Απόλλωνα». Ένας άλλος σαμάνος, ο Αριστέας ο Προκοννήσιος διηγήθηκε σε ένα ποίημα, τα «Αριμάσπεια», τις εκστατικές του εμπειρίες. Η λέξη «Αριμάσπεια» μας παραπέμπει στους Αριμασπούς, φυλή στη βόρεια Ευρώπη. Έδρασε σαν ιεραπόστολος του Απόλλωνα αλλά κυρίως έμεινε γνωστός για την εκστατική του ικανότητα να στέλνει την ψυχή του σε άλλους τόπους. «Την ψυχή όταν εβούλετο εξεινείναι». Άλλος μεγάλος σαμάνος, ο Επιμενίδης από την Κνωσό, είναι γνωστός για την ικανότητά του να εξαγνίζει τα δεινά που έστελναν οι δαίμονες. Όταν ήταν ακόμη παιδί, έπεσε σε έκσταση σε ένα σπήλαιο από όπου συνήλθε μετά από 57 χρό-

νια. (Την πληροφορία έχουμε από τον Διογένη Λαέρτιο). Οι Αθηναίοι τον κάλεσαν, ως γνωστό, να πραγματοποιήσει τον καθαρισμό της πόλης από το Κυλώνειο Άγος. Έγραψε πολλά έργα με κυριότερο όλων την «Θεογονία».

Θα μπορούσαν να αναφερθούν και άλλα ονόματα αρχαίων Ελλήνων σαμάνων.

Εκείνο όμως που πρέπει να τονισθεί είναι ότι μια τεράστια πολιτιστική απόκλιση χωρίζει τον πρωτόγονο σαμάνο από τους Έλληνες σαμάνους, των οποίων κύριο χαρακτη-

ριστικό είναι η κάθοδος στον Άδη για γνώση και κατανόηση του πεπρωμένους τους και όχι για να μιλήσουν με τα πνεύματα και να θεραπεύσουν ασθενείς. Η κάθοδος είχε και κάποιο άλλο νόημα. Αποσκοπούσε στη συντριβή του κατώτερου εαυτού. Παράδειγμα τέτοιων καθόδων έχουμε από τους Έλληνες ημίθεους (Οδυσσέα, Ηρακλή). Το αρχαίο ελληνικό πνεύμα, μέσα σε 1000 χρόνια (από την προϊστορία έως την ελληνιστική εποχή) είχε μετασηματίσει τη σαμανική έκσταση σε «θεωρία» (=δράμα) των Νοητών και της Ειμαρμένης. Ωστόσο, και στις δύο περιπτώσεις, η Έκσταση είναι εκείνη με την οποία ο άνθρωπος, πρωτόγονος σαμάνος ή πλατωνικός φιλόσοφος, συνειδητοποιεί απόλυτα τη θέση του στον κόσμο και το Πεπρωμένο του. Κατά μία άποψη, η επιστήμη δεν έχει ακόμη κατορθώσει να φθάσει στο ύψος της αρχαίας γνώσης. Οι μελετητές των αρχαίων παραδόσεων παρατηρούν ότι πολλοί λευκοί και λευκές έχουν έντονη την πεποίθηση πως η γνωριμία με τις παλαιές παραδόσεις και η διάδοσή τους σε περισσότερο κόσμο μπορεί να ωφελήσει ολόκληρη την ανθρωπότητα. Επιστημάνθηκε ακόμη ότι η στενή σχέση που έχουν οι σαμανιστικές θρησκείες με τη Γη, μπορεί να βοηθήσει του δυτικούς ανθρώπους να ξαναβρούν τη σύνδεσή τους με τη Φύση, με την ιερότητά της, και να σταματήσουν έτσι την ξέφρενη πορεία της οικολογικής καταστροφής.

Θα ήθελα να τελειώσω με τα λόγια ενός Ινδού εκστατικού που λέει:

«Στη μέθη της έκστασης
ανεβήκαμε στο άρμα των ανέμων.

Σεις θνητοί δεν μπορείτε να διακρίνετε παρά μόνο το σώμα
μας(...).

Ο εκστατικός είναι το άλογο του ανέμου, ο φίλος της θύελλας,
κι έχει κεντρισθεί από τους θεούς.»

*Πηγές: Περιοδικό «Άβατον», «Οι Δρόμοι της Γνώσης»
(εκδ. ΑΡΧΕΤΥΠΟ), Α.Κούτουλας, «Αρχαίοι Έλληνες Μύστες»,
Αναστ. Γιαννουλάτος «Στα Ίχνη της Αναζήτησης του Υπερβατι-
κού», Mircea Eliade «Σαμανισμός».*

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ Θ.Ε. εν ΕΛΛΑΔΙ (25 Μαρτίου 1945)

(Τα δύο κείμενα που ακολουθούν είχαν δημοσιευθεί στο περιοδικό *The Theosophist*, τεύχη Ιουνίου και Αυγούστου 1945, ενημερώνοντας την παγκόσμια θεοσοφική κοινότητα για την αναγέννηση ας Θ.Ε. εν Ελλάδι μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο. – ΙΛΙΣΟΣ)

(*The Theosophist*, Ιούνιος 1945 – «Ιστορίες Ηρώων στην Ευρώπη»)

Στα γραφεία της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας της Θ.Ε. στο Λονδίνο, κατέφθασε επίσημη επιστολή του κ. Ιωάννη Ν. Χαρίτου, πραγματικού ιδρυτή του Ελληνικού Τμήματος της Θ.Ε. Είναι ο άνθρωπος που μέσα σε λίγους μήνες από την εισδοχή του στο θεοσοφικό κίνημα, εξελέγη Γραμματέας της Ένωσης Θεοσοφικών Στοιών της Ελλάδας από το 1924 έως το 1928. Μαζί με τον κ. Βασίλειο Κρίμπα ίδρυσαν (1928) και οργάνωσαν το Ελληνικό Τμήμα, εκτελώντας από κοινού καθήκοντα Προέδρου επί ένα χρόνο. Το 1929 η έδρα πέρασε στον κ. Σίμωνα Πρινάρη. Η επιστολή του μας φέρνει τα πρώτα νέα από τους Έλληνες αδελφούς για τους οποίους δεν γνωρίζαμε τίποτε αφότου άρχισε ο Πόλεμος στην Ευρώπη. Ο κ. Ι.Ν.Χαρίτος (ένας τραπεζίτης) ήταν η ζινητήριος διάνοια στην ίδρυση της Θ.Ε. εν Ελλάδι το 1926. Έχει μεταφράσει αρκετά θεοσοφικά έργα στην ελληνική γλώσσα, τα οποία εκδόθηκαν πριν την κήρυξη του Πολέμου (*Αρχαία Σοφία, Μελέτη επί της Συνείδησης,*

Οι Διδάσκαλοι και η Ατραπός, Η Απόκρυφος Εξέλιξη της Ανθρωπότητας), καθώς και τον πρώτο τόμο της «*Μυστικής Διδασκαλίας*», που δεν είχε ακόμη εκδοθεί όταν ξέσπασε ο Πόλεμος.

Το 1936, επιστρέφοντας ο Δρ. Arundale στην Ινδία από το Συνέδριο της Θ.Ε. που έγινε στο Ζάγκρεμπ, έμεινε για λίγες ημέρες στην Αθήνα. Ήταν ο πρώτος Παγκόσμιος Πρόεδρος που την επισκέφθηκε. Συνάντησε τους αδελφούς του Ελληνικού Τμήματος στα γραφεία της Θ.Ε. εν Ελλάδι, «ένα ευχάριστο, καλοδιατηρημένο διαμέρισμα», όπως είπε. «Παρότι μικρό ακόμη», παρατήρησε, «το Ελληνικό Τμήμα είναι ισχυρό και ανάμεσα στα μέλη του υπάρχουν πολύ ικανά άτομα, μεταξύ των οποίων ο Γ. Γραμματέας (κ. Πρινάρης) που είναι δικαστής.» Τον Παγκόσμιο Πρόεδρο και την κ. Rukmini Devi φιλοξένησε η κ. Διομήδη στην όμορφη βίλα της στην Κηφισιά, προάστιο των Αθηνών. Σύντομα «γνώρισαν το κάλλος που ονομάζεται Ελλάδα» με την επίσκεψή τους στην Ακρόπολη και τον Παρθενώνα. «Η θέα αυτών των υπέροχων μνημείων τους γέμισε θαυμασμό και ένωσαν να τους διαπερνά η δύναμη και η ομορφιά τους.»

Στην επιστολή του ο κ. Χαρίτος μας πληροφορεί ότι «προσπαθούν τώρα να αναδιοργανώσουν το Εθνικό Τμήμα της Ελλάδος, αλλά με τρομερές δυσκολίες.» Η κ. Γκάρντνερ απάντησε αποστέλλοντας πληθώρα πληροφοριών και όλα τα σχετικά έντυπα που ζήτησε ο κ. Χαρίτος.

(The Theosophist, Αύγουστος 1945 – «Ελλάς. Κατεστραμμένη αλλά Δοξασμένη»)

Η πρώτη απευθείας επικοινωνία μας με την απελευθερωμένη Ελλάδα έγινε μέσω της επιστολής του κ. Ι.Ν.Χαρίτου, με ημερομηνία: 25 Μαρτίου, ημέρα της Εθνικής Εορτής της Ανεξαρτησίας της χώρας. Στην επιστολή του, την οποία μνημονεύσαμε στο τεύχος μας Ιουνίου, ο πρώην Πρόεδρος της Θ.Ε. εν Ελλάδι αναγράφει τα εξής:

Αθήνα, 25 Μαρτίου 1945

Ύστερα από τέσσερα χρόνια κατοχής και καταπίεσης, σήμερα, ημέρα της εθνικής επετείου της ανεξαρτησίας των Ελλήνων, έχω

την ευκαιρία να επικοινωνήσω μαζί σας μετά από τόσα χρόνια αναγκαστικής σιωπής. Στις 25 Μαρτίου 1821, την ίδια ημέρα όπως η σημερινή, οι πρόγονοί μας σήκωσαν το λάβαρο της επανάστασης κατά της Οθωμανικής αυτοκρατορίας και άρχισαν να πολεμούν για να ελευθερώσουν την πατρίδα μας ή να πεθάνουν. Με το ίδιο πνεύμα που μας κληροδότησαν οι πρόγονοί μας, οι σημερινοί Έλληνες αντισταθήκαμε στις 28 Οκτωβρίου 1940 πολεμώντας κατά της Ιταλικής αυτοκρατορίας, της οποίας τα στρατεύματα εισέβαλαν στη χώρα μας μέσω των Αλβανικών συνόρων. Πολεμήσαμε όχι μόνο για τη δική μας ελευθερία αλλά για ολόκληρο τον κόσμο. Έτσι, η Ελλάδα, επιλέγοντας το μονοπάτι που χάραξε γι' αυτήν η ένδοξη παράδοσή της, το δύσκολο και ανηφορικό μονοπάτι, πολέμησε στο πλευρό του Ηνωμένου Βασιλείου – του μόνου κράτους που ακόμη συνέχιζε να μάχεται για την παγκόσμια ελευθερία –, κατά των δυνάμεων του σκότους και της καταπίεσης. Αλλά αποδείχθηκε πως οι λαμπρές νίκες των λίγων, σε αριθμό, Ελλήνων στρατιωτών που μάχονταν με ανεπαρκή πολεμοφόδια εναντίον του γεμάτου έπαρση και ζομπασμό ιταλικού στρατού, δεν ήταν αρκετές ώστε να αποτρέψουν την άγρια και βίαιη κατάκτηση της χώρας μας.

Τον Απρίλιο του 1941, με τη βοήθεια των Βούλγαρων, ο γερμανικός δεσποτισμός ήρθε αρωγός της κατατροπωμένης, από τους Έλληνες, ιταλικής στρατιάς. Οι γιοι των Ελλήνων και των Βρετανών πολέμησαν δίπλα-δίπλα! Η ιστορική μάχη των ●ερμοπουλών με όλες τις αντιξοότητες της, επαναλήφθηκε για άλλη μια φορά. Η Ελλάδα υπέκυψε, και η γερμανική σημαία με τη σβάστικα που ο χιτλερισμός υιοθέτησε δίχως σεβασμό σαν σύμβολό του, βεβίλωνε την Ακρόπολη για τέσσερα ολόκληρα χρόνια. Όλο αυτόν τον καιρό, ο πεινασμένος λαός της Ελλάδος ουδέποτε σταμάτησε να αντιστέκεται στους κατακτητές, να πιστεύει ότι σύντομα θα τελείωνε η καρμική του δοκιμασία και ότι η Νίκη θα στεφάνωνε τους Συμμάχους, δίπλα στους οποίους οι Έλληνες συνέχιζαν να πολεμούν για την απελευθέρωση του κόσμου από τις στρατιές του Κακού!

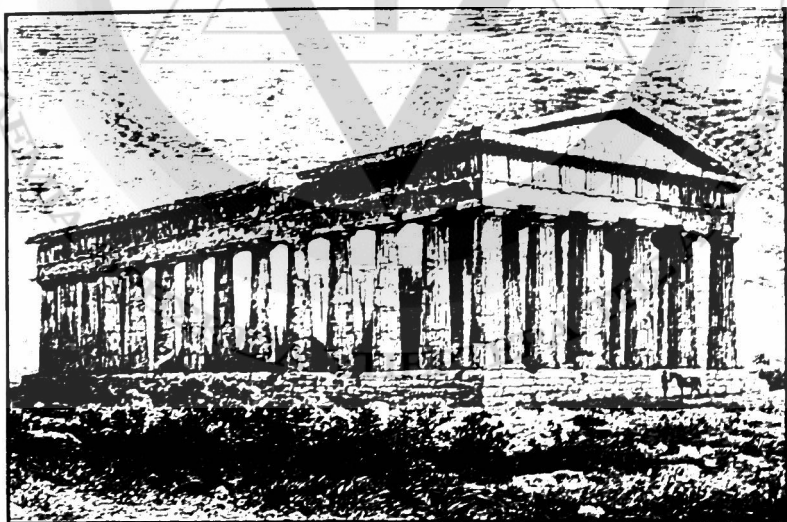
Ο υπογράφων, ως αξιωματικός Τροφοδοσίας Στρατού, έλαβα μέρος στον πόλεμο αψότου ξεκίνησε εναντίον των Ιταλών, ενώ κατά τη γερμανική κατοχή υπηρέτησα με το βαθμό του Λοχαγού στο

Γραφείο Πολέμου. Αργότερα, μετά την κατοχή, υπηρέτησα στις μυστικές υπηρεσίες της χώρας. Ο καθηγητής Κρίμπας, πρώην Γ. Γραμματέας της Θ.Ε. εν Ελλάδι, υπηρέτησε στη Διοίκηση Αεροπορίας με το βαθμό του Λοχαγού, επίσης, και κατόπιν πρόσφερε βοήθεια στις μυστικές υπηρεσίες. Οι προσπάθειές μας, οι προσπάθειες ενός ολόκληρου έθνους – άνδρες, γυναίκες και παιδιά που αγωνίστηκαν για την ελευθερία, επιτέλους έφεραν το ποθητό αποτέλεσμα. Η χώρα μας, η Ελλάδα, είναι πάλι ελεύθερη: Ελεύθερη και κατεστραμμένη! Κατεστραμμένη αλλά Δοξασμένη!

Σας γράφω σήμερα από την ένδοξη πατρίδα μας που είναι πάλι ελεύθερη, για να επικοινωνήσω μαζί σας και με όλους τους αδελφούς-μέλη της Θ.Ε. στον κόσμο. Σας μεταφέρω τους αδελφικούς χαιρετισμούς των κ. κ. Κρίμπα και Αποστολόπουλου καθώς και του αδελφού μου Γ. Ν. Χαρίτου, με τη βοήθεια του οποίου ξεκίνησα το θεοσοφικό έργο στην Ελλάδα είκοσι δύο χρόνια πριν. Επίσης, σας μεταφέρω τους αδελφικούς χαιρετισμούς όλων των μελών της Στοάς Μπλαβάτσκν-Όλκοττ.

Αναδιοργάνωση του Εθνικού Τμήματος: Ευθύς μόλις απελευθερώθηκε η πατρίδα μας, η πρώτη μου ενέργεια ήταν να προτείνω την αναδιοργάνωση της Θ.Ε. εν Ελλάδι. Με τη συνεργασία λίγων μελών αφυπνίσαμε τη Στοά Μπλαβάτσκν-Όλκοττ στις 12 Οκτωβρίου, ημέρα της απελευθέρωσης της Αθήνας. Ανέλαβα ως Πρόεδρος ενώ ο κ. Βαρβιτσιώτης ως Αντιπρόεδρος, και επικοινωνήσα με τον Βοηθό Γ. Γραμματέα κ. Μελισσαρόπουλο, στη φύλαξη του οποίου είχαν τεθεί τα αρχεία της Θ.Ε. εν Ελλάδι. Για να σχηματίσετε μια ολοκληρωμένη εικόνα επί του θέματος, θα πρέπει να αναφέρω ότι λίγες ημέρες πριν τη γερμανική κατοχή, με δική του ευθύνη το Δ.Σ. είχε αποφασίσει να αφήσει το διαμέρισμα όπου στεγάζονταν τα γραφεία μας (Ομήρου 20), και να προχωρήσει στη διάλυση της Θ.Ε. εν Ελλάδι έτσι ώστε, όταν οι Γερμανοί εισέβαλαν στη χώρα μας, να μην έβρισκαν τίποτε σχετικό. Τελικά αποδείχθηκε ότι οι φόβοι του Δ.Σ. ήταν υπερβολικοί. Λίγες μέρες μετά την εισβολή δέχτηκα την επίσκεψη ενός αξιωματικού του Γερμανικού Επιτελείου που ζήτησε αρχικά πληροφορίες για τη Θ.Ε. εν Ελλάδι, της οποίας – όπως θα θυμάστε – ήμουν αντιπρόεδρος. Την επόμενη ημέρα επισκέφθηκε την κατοικία στην οποία φυλάσ-

σονταν όλα τα βιβλία της βιβλιοθήκης μας και πήρε αντίτυπα από τις δικές μας εκδόσεις, καθώς και άλλα, αμετάφραστα βιβλία. Επειδή οι Γερμανοί δεν ενδιαφέρονταν για το θεοσοφικό κίνημα αλλά μόνο για τον Ελευθεροτεκτονισμό, ζήτησα να τοποθετηθούν σε ασφαλές σημείο όλα τα βιβλία του C.W. Leadbeater που αφορούσαν το θέμα αυτό. Ύστερα από μερικούς μήνες, καθώς η κατάσταση στην Ελλάδα γινόταν ολοένα πιο κρίσιμη, έδωσα εντολή να σταματήσουν οι πωλήσεις των θεοσοφικών βιβλίων και στη συνέχεια τα κρύψαμε για να μην τα πάρουν. Έτσι, υπάρχουν ακόμη σήμερα στη διάθεσή μας. Οι Γερμανοί δεν ασχολήθηκαν πολύ μαζί μας. Ορισμένα μέλη ωστόσο, όπως πληροφορήθηκα, φυλακίστηκαν για μεγαλύτερο ή μικρότερο διάστημα, αν και για διαφορετικούς λόγους και όχι εξαιτίας του θεοσοφικού τους έργου. Η Θ.Ε. εν Ελλάδι έχασε κάποια πολύτιμα μέλη της στη διάρκεια του πολέμου και της γερμανικής κατοχής. Ιδιαίτερος τον διακεκριμένο αδελφό Δημήτριο Νομικό, πρόεδρο της Θ.Ε. εν Ελλάδι, ικανό ομιλητή και ηγετική προσωπικότητα του ελληνικού θεοσοφικού κινήματος. Επίσης, την δ. Ελένη Μητρόπουλου, που υπηρετούσε ως εθελόντρια νοσοκόμα στο νοσοκομείο των Ιωαννίνων και σκοτώθηκε σε αεροπορικό βομβαρδισμό της πόλης από τους Γερμανούς.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΓΙΚΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

Δημήτρης Μητρόπουλος

(Ομιλία στη στοά «Επίκουρος»)

Η σημερινή μου ομιλία δεν έχει τόσο εσωτερικό χαρακτήρα. Εξετάζει τις κυριότερες παραμέτρους του σύγχρονου περιβάλλοντος – όχι μόνο του Φυσικού αλλά και του Κοινωνικού, Οικονομικού και Γεωπολιτικού –, και τις επιπτώσεις αυτών των παραμέτρων στις σύγχρονες κοινωνίες. Ο εσωτεριστής δεν ζει απομονωμένος σε κάποιο φανταστικό κόσμο που έχει δομήσει από μόνος του. Είναι – και πρέπει να είναι – ενεργό μέλος της κοινωνίας στην οποία ζει, αναλαμβάνοντας, πέρα από το ρόλο του εσωτερικού αναζητητή που χαρακτηρίζει την ύπαρξή του, και άλλους ρόλους όπως το ρόλο του συντρόφου, του συζύγου, του γονέα, του επαγγελματία, του ενεργού πολίτη, του συνανθρώπου. Δεν είναι τυχαίο ότι όλοι οι μεγάλοι εσωτεριστές είχαν βαθιά γνώση και έντονο ενδιαφέρον για τις όποιες κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές εξελίξεις της εποχής τους. Η πνευματοποίηση του ανθρώπου επιτυγχάνεται μέσω της δύσκολης και συχνά δραματικής διαδικασίας της ενσάρκωσης, η οποία λαμβάνει χώρα σε συγκεκριμένες ιστορικές περιόδους, σε συγκεκριμένες χώρες και σε συγκεκριμένες κοινωνίες. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο διάλεξα το θέμα, το οποίο θα προσπαθήσω – εν συντομία – να αναπτύξω. Η εποχή μας χαρακτηρίζεται από τρεις καταστάσεις ή παραμέτρους που προκαλούν, άλλοτε αργά και άλλοτε με ταχύ ρυθμό, κοσμογονικές αλλαγές στις κοινωνίες στις οποίες ζούμε. Οι τρεις παράμετροι είναι: το φαινόμενο της Παγκοσμιοποίησης, η σταδιακή αλλαγή του κλίματος και η αλλαγή της παγκόσμιας γεωπολιτικής κατάστασης.

Παγκοσμιοποίηση: Χαρακτηρίζεται σαν το φαινόμενο ή, καλύτερα, τη διαδικασία μέσω της οποίας ο πλανήτης επιτυγχάνει σταδιακά οικονομική, κοινωνική, πολιτική και πολιτιστική ομογενοποίηση. Η παγκοσμιοποίηση, σαν τάση, δεν είναι κάτι το καινούργιο στην ιστορία. Παρόμοιες τάσεις ομογενοποίησης μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού του πλανήτη έχουν παρουσιασθεί και σε παλαιότερες εποχές. Συγκεκριμένα, κατά την Ελληνιστική Περίοδο – μετά το θάνατο του Μ. Αλεξάνδρου – μεγάλα τμήματα του τότε γνωστού κόσμου (μέρος της Ιταλίας, Ελλάδα, Β. Αφρική, Παλαιστίνη, μέρος ασιατικών χωρών από το σημερινό Ιράκ, Ιράν, Αφγανιστάν, Ινδία κλπ), χρησιμοποιούσαν κοινή γλώσσα για εμπορικές συναλλαγές: Την ελληνική.

Μια εκδοχή της που ονομάζεται «κοινή» και στην οποία θα γραφτούν αργότερα τα χριστιανικά Ευαγγέλια. Και ως κοινό νόμισμα συναλλαγών τη Δραχμή ή τον αιγυπτιακό Στατήρα. Οι πρόδρομοι του δολαρίου και του ευρώ υπήρχαν ήδη. Το ελληνικό πνεύμα και η φιλοσοφία εξαπλώνονται ραγδαία και υιοθετούνται από τις ελίτ διαφόρων χωρών. Μην ξεχνάμε ότι μέγιστοι εκπρόσωποι του Νεοπλατωνισμού, όπως ο Πλωτίνος και ο Ιάμβλιχος, δεν ήταν Έλληνες φυλετικά, ήταν όμως πνευματικά εφόσον μετείχαν της κοινής Παιδείας των Ελλήνων.

Μετά την κατάρρευση του Ελληνιστικού κόσμου και τη βαθμιαία πολιτική και εδαφική κατάκτηση μεγάλου τμήματος του τότε γνωστού Κόσμου από τη Ρώμη, παρουσιάζεται πάλι μια ισχυρή τάση πολιτικής, πολιτιστικής και οικονομικής ομογενοποίησης του πλανήτη. Το ρωμαϊκό δηνάριο γίνεται το κοινό νόμισμα συναλλαγών σε μια περιοχή η οποία καλύπτει τη σημερινή Ευρώπη. Με εξαίρεση περιοχές της βόρειας Ευρώπης και της βόρειας Αγγλίας, η Ρώμη αναλαμβάνει την περάτωση τεράστιων – για την εποχή – έργων υποδομής (κυρίως εμπορικών οδών), που διευκολύνουν το εμπόριο και την επαφή των λαών. Γίνονται οι πρώτες προσπάθειες δημιουργίας ενός είδους πρώιμου Διεθνούς Δικαίου που βασίζεται στο Ρωμαϊκό Δίκαιο, και έχοντας η Ρώμη στη διάθεσή της μια τρομακτική στρατιωτική ισχύ για τα δεδομένα της εποχής, επιβάλλει ειρήνη με ρωμαϊκούς όρους στον τότε γνωστό κόσμο. Την περίφημη Pax Romana. Ευτυχώς η Ρώμη σέβεται το Ελληνικό Πνεύμα και

έτσι μπορούμε να μιλάμε για Ελληνορωμαϊκό πολιτισμό σήμερα, κάτι που δυστυχώς δεν θα συμβεί από κάποιους βυζαντινούς αυτοκράτορες αργότερα. Η περίπτωση της Ρώμης μελετάται σήμερα από τους αναλυτές του φαινομένου της Παγκοσμιοποίησης, γιατί παρουσιάζει πολλά κοινά χαρακτηριστικά: Διεθνής γλώσσα η ελληνική και η λατινική, διεθνές Δίκαιο με ρωμαϊκή ορολογία και νοοτροπία, πολυεθνικός στρατός (σημειώτεον ότι οι Ρωμαϊκές Λεγεώνες είχαν πολλούς στρατιώτες που δεν ήταν Ρωμαίοι φυλετικά), διεθνείς συναλλαγές με κοινό νόμισμα και ένα είδος «ελληνοποίησης» και «λατινοποίησης» των πληθυσμών σε πολιτιστικό επίπεδο.

Μετά τη Ρώμη, η Βρετανική αυτοκρατορία. Μέσω σταδιακής αποικιοποίησης και αποικιοκρατίας, μεγάλο τμήμα των σημερινών ΗΠΑ, Πακιστάν, Ινδίας, Αφρικής, βρίσκονται είτε υπό την κατοχή της είτε υπό την επιρροή της. Κοινή διεθνής γλώσσα η αγγλική, η οποία παραμένει μέχρι και σήμερα, και η αγγλική λίρα στις δόξες της σαν το ισχυρότερο νόμισμα των 18ο και 19ο αιώνα. Οι μεγάλες ευρωπαϊκές δυνάμεις της Γερμανίας και της Γαλλίας δεν μένουν πίσω. Με δικές τους αποικίες και σφαίρες επιρροής εξαπλώνονται οικονομικά και πολιτιστικά, χωρίς όμως να φθάσουν το επίπεδο της Αγγλίας που θα παραμείνει κοσμοκράτειρα μέχρι και το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Στη σημερινή εποχή η Παγκοσμιοποίηση – παρότι αναπόφευκτα συχνά λαμβάνει χώρα με τους όρους της τωρινής Υπερδύναμης, δηλαδή των ΗΠΑ – δεν είναι αποτέλεσμα εδαφικών κατακτήσεων και εξάπλωσης μιας συγκεκριμένη χώρας, αλλά μια κατάσταση η οποία δημιουργείται λόγω της μεγάλης ευκολίας που προσφέρει η σύγχρονη τεχνολογία για μετακίνηση κεφαλαίων, εργατικού δυναμικού, γνώσεων και πολιτιστικών προτύπων ανά τον πλανήτη.

Είναι αλήθεια ότι μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, οι μεγάλες δυνάμεις (ΗΠΑ, Αγγλία και Σοβιετική Ένωση) έριξαν τον σπόρο της Παγκοσμιοποίησης δημιουργώντας σφαίρες πολιτικής, ιδεολογικής και στρατιωτικής επιρροής, και μπορούμε να πούμε ότι η σημερινή Παγκοσμιοποίηση λαμβάνει χώρα κυρίως με αμερικανικούς και αγγλοσαξωνικούς όρους. Είναι όμως η ραγδαία ανάπτυξη της τεχνολογίας, μετά το 1960 περίπου, και η υιοθέτηση του δολαρίου σαν κοινό νόμισμα ανταλλαγών, που διευκό-

λυνε αφάνταστα το φαινόμενο. Πολλοί υποστηρίζουν ότι η Παγκοσμιοποίηση – αργά ή γρήγορα – θα λάμβανε χώρα, ότι στο απώτερο μέλλον όλος ο πλανήτης θα είναι ενωμένος χωρίς διακρίσεις σε φυλές και έθνη, και ίσως αυτό να συμβεί. Μας ενδιαφέρει όμως τι γίνεται τώρα.

Πέρα από τα θετικά αποτελέσματά της που είναι κυρίως: Η διασπορά της γνώσης σε ευρεία τμήματα του πληθυσμού διαφόρων λαών, η γνώση, αποδοχή και ανοχή διαφορετικών πολιτιστικών προτύπων, η εύκολη διακίνηση Κεφαλαίου που δημιουργεί θέσεις εργασίας και παραγωγή προϊόντων/υπηρεσιών ανά τον πλανήτη, η άνοδος του μέσου εισοδήματος –, εμείς θα εστιάσουμε στα αρνητικά όχι λόγω απαισιόδοξης οπτικής αλλά επειδή σαφώς τα αρνητικά σημεία μιας κατάστασης πρέπει να προβλεφθούν και να λυθούν, εφόσον αυτά δημιουργούν προβλήματα. Τα αρνητικά σημεία της Παγκοσμιοποίησης είναι κυρίως:

- Υπερεντατική εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών, που μπορεί να οδηγήσει είτε σε ολοσχερή εξάντληση των πηγών καθ' εαυτών, είτε σε ανταγωνισμό χωρών για την κατοχή τους. Πιθανόν να είναι μια κύρια αιτία μελλοντικού μεγάλου πολέμου, κατά τους αναλυτές.
- Εξαθλίωση φτωχών και υποανάπτυκτων χωρών, οι οποίες δεν μπορούν να ανταγωνιστούν τις ευημερούσες στο πεδίο της γεωργίας και της κτηνοτροφίας. Οι ανεπτυγμένες χώρες επιδοτούν σφοδρά τους αγρότες τους, κάτι που δεν μπορούν να πετύχουν οι υποανάπτυκτες. Η μόνη διέξοδός τους είναι να εξαγουν αγροτικά-κτηνοτροφικά προϊόντα – σαν πρώτη ύλη – σε πολύ χαμηλές τιμές.
- Μεταφορά παραγωγικής δραστηριότητας από ανεπτυγμένες χώρες σε υποανάπτυκτες (outsourcing), λόγω ιδιαιτέρως χαμηλού εργατικού κόστους των τελευταίων. Αυτό μπορεί να είναι θετικό για τις υποανάπτυκτες, είναι όμως πολύ αρνητικό για τις ανεπτυγμένες γιατί έτσι, με σκοπό το υπέρ-κέρδος των επιχειρήσεων, καταργεί σταδιακά η μεσαία τάξη των ανεπτυγμένων χωρών. Και αν καταρρεύσει, υπάρχει κίνδυνος κατάρρευσης ολόκληρης της κοινωνίας. Άλλη μια πιθανή αιτία πολιτικής οξύτητας και πολέμου στο μέλλον.
- Λόγω της υπερπροσφοράς φθηνού εργατικού δυναμικού, απο-

δυναμώνονται όχι μόνο η αγοραστική δύναμη της μεσαίας τάξης αλλά και οι όποιες συνδικαλιστικές κατακτήσεις των εργαζομένων στις ανεπτυγμένες χώρες. Άλλη μια αιτία κοινωνικής έντασης.

Πέρα από αυτή τη σύντομη επισκόπηση του φαινομένου της Παγκοσμιοποίησης, ας περάσουμε στα άλλα δύο θέματα.

Κλιματική αλλαγή: Παρατηρείται ταχεία αλλαγή του κλίματος από το 1950 μέχρι σήμερα, που εκδηλώνεται κυρίως με:

Α) Άνοδο μέσης τιμής θερμοκρασίας για όλο τον πλανήτη.

Β) Απώλεια των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών κάθε εποχής (δηλαδή δεν υπάρχει πια η γνωστή εναλλαγή των εποχών σε φθινόπωρο, χειμώνα, άνοιξη, καλοκαίρι, αλλά μια περίοδος ψυχρού και ζεστού καιρού κατά τη διάρκεια του έτους.)

Μετά από έναν αρχικό σκεπτικισμό, οι επιστήμονες συμφώνησαν ότι είναι η ανθρώπινη δραστηριότητα που έχει συμβάλλει στην αποσταθεροποίηση του κλίματος τις τελευταίες δεκαετίες μέσω των εξής τρόπων:

1. Μεγάλες εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα λόγω βιομηχανικής δραστηριότητας.
2. Χρήση εντομοκτόνων και αεροζόλ.

3. Χρήση χημικών για τις αγροτικές καλλιέργειες.
4. Μερική καταστροφή του όζοντος της γήινης ατμόσφαιρας.
5. Υπερεντατιζή εκμετάλλευση των δασών.

Τα αποτελέσματα της σταδιακής αλλαγής του κλίματος είναι :

- α) Αύξηση της θερμοκρασίας.
- β) Σταδιακή εξαφάνιση ή συρρίκνωση φυτικών και ζωικών ειδών.
- γ) Διαταραχή ή καταστροφή της τροφικής αλυσίδας.

Κατανοούμε ότι η αλλαγή του κλίματος μπορεί να οδηγήσει είτε σε αφόρητες θερμοκρασίες, ακατάλληλες για παραγωγικές δραστηριότητες ή και για την ίδια τη ζωή, είτε σε καταστροφή της τροφικής αλυσίδας, είτε και στα δύο μαζί. Στην περίπτωση μείωσης της παραγωγικής δραστηριότητας και ταυτόχρονης πείνας, είναι θέμα ωρών να καταρρεύσουν οι κοινωνίες λόγω βίας στο εσωτερικό τους. Μέτρα για την αντιμετώπιση του θέματος αποφασίζονται μεν, υπάρχει όμως απροθυμία πολλών ανεπτυγμένων και αναπτυσσόμενων χωρών να μειώσουν τη βιομηχανική τους δραστηριότητα, που είναι η κύρια αιτία του φαινομένου.

Αλλαγή της Παγκόσμιας Γεωπολιτικής Κατάστασης: Μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, ο κόσμος μπορεί να ξέφυγε από το άγχος του Ψυχρού Πολέμου και την πιθανότητα μιας πυρηνικής αναμέτρησης, πέρασε όμως σε μια κατάσταση αστάθειας και σε αυτό που οι αναλυτές χαρακτηρίζουν σαν «πολύ-πολιτικότητα». Στη σύγχρονη γεωπολιτική αρένα, οι κύριοι παίκτες είναι οι ΗΠΑ, η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ρωσία, η Κίνα, η Ινδία και η Βραζιλία, με το Ιράν σαν ανερχόμενη δύναμη αν το τελευταίο αποκτήσει πυρηνικά όπλα. Ταυτόχρονα το δολάριο χάνει τη δύναμή του σε σχέση με το ευρώ, και η αμερικανική κοινωνία κλυδωνίζεται. Οι ανερχόμενες κοινωνίες της Κίνας, της Ινδίας, της Ρωσίας και της Βραζιλίας, παρουσιάζουν ισχυρή ζήτηση για πλούτο, παραγωγικές πηγές και ενέργεια, έχουν αυξημένη παραγωγή και κατανάλωση. Η ραγδαία ανάπτυξη τους δημιουργεί πληθωριστικές τάσεις στην παγκόσμια οικονομία.

Ο οξύς οικονομικός ανταγωνισμός μπορεί να οδηγήσει ανεπτυγμένες χώρες σε περικοπές στους τομείς της Εκπαίδευσης, της Υγείας και του Κοινωνικού Κράτους, κάτι που οι πληθυσμοί τους

δύσκολα θα δεχθούν. Οξύς οικονομικός ανταγωνισμός – με ορίζοντα περιορισμένες πλουτοπαραγωγικές πηγές –, μπορεί να αναστρέψει την τάση παγκοσμιοποίησης και να ωθήσει σε προστατευτισμό και δημιουργία σφαιρών επιρροής από ομάδες χωρών που θα συστήσουν οικονομική και στρατιωτική συμμαχία. Είναι το χειρότερο δυνατό σενάριο, γιατί αν αυτό συμβεί, θα είμαστε μια ανάσα πριν από τον Γ' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Οι αρνητικές επιπτώσεις της Παγκοσμιοποίησης, τα τρομακτικά – πιθανά – αποτελέσματα μιας μόνιμης αλλαγής του κλίματος και ο οξύς οικονομικός ανταγωνισμός των οικονομικών και στρατιωτικών υπερδυνάμεων που αναφαίνονται στην παγκόσμια σκηνή, σε συνδυασμό με τις – εκ των πραγμάτων – περιορισμένες πλουτοπαραγωγικές πηγές και τον ολοένα αυξανόμενο ανθρώπινο πληθυσμό, είναι ένα κοκτέιλ που αν ενεργοποιηθεί, θα δώσει το έναυσμα για τον Γ' Παγκόσμιο Πόλεμο μπροστά στον οποίο οι δύο προηγούμενοι θα φαίνονται παιχνιδάκια. Έχω την αίσθηση – χωρίς να έχω τις γνώσεις ενός ιστορικού – ότι η εποχή που διανύουμε έχει ομοιότητες με την περίοδο 1870-1914, περίοδο κατά την οποία τέθηκαν οι βάσεις για τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Και σε εκείνη την περίοδο είχαμε οξύ οικονομικό ανταγωνισμό ανάμεσα στην Αγγλία, τη Γαλλία και τη Γερμανία και αντίστοιχες σφαίρες επιρροής, καταστάσεις που δημιούργησαν τις αιτίες του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, η διευθέτηση του οποίου δημιούργησε τον σπόρο για τον Β'. Αποτελεί τραγική ειρωνεία το γεγονός ότι ιστορικοί και αναλυτές, ήδη από το 1919, την επ' αύριο του τέλους του Πρώτου Πολέμου, πιθανολογούσαν για έναν Δεύτερο και έπεσαν μέσα στις προβλέψεις τους. Σε συνομιλίες μου με Έλληνες και ξένους αναλυτές συναδέλφους μου, έχει τεθεί αυτό το θέμα: Κατά πόσον τώρα θέτουμε τις βάσεις για έναν μελλοντικό πόλεμο.

Μπορεί να φαίνεται εξωπραγματική μια τέτοια υποψία για τους κατοίκους των αναπτυσσόμενων χωρών, οι οποίοι δεν έχουν βιώσει κάτι αντίστοιχο από το 1944 κι έπειτα, πιστεύω όμως ότι είναι μια ισχυρή πιθανότητα σε έναν ορίζοντα 30-40 χρόνων από σήμερα, αν η παγκόσμια κατάσταση συνεχίσει ως έχει. Αλλά ακόμα κι αν αυτό δεν συμβεί, μόνο και μόνο η απειλή μόνιμης αλλα-

γής του κλίματος της Γης – με συνεπαγόμενο την πτώση της παραγωγής και τη λιμοκτονία σε απίστευτη κλίμακα –, πρέπει να μας κινητοποιήσει. Προτείνω ένα Παγκόσμιο Συνέδριο της Θεοσοφικής Εταιρείας που να λάβει χώρα στην Αθήνα, την πόλη που «γέννησε» την Φιλοσοφία στον Δυτικό Κόσμο, με σκοπό την εξεύρεση τρόπων παρέμβασης των σύγχρονων εσωτεριστών στην τωρινή κοινωνία, χωρίς η κίνηση να έχει συγκεκριμένη πολιτική ταινότητα. Η τάση κάποιων εσωτεριστών – ευτυχώς λίγων – να υιοθετούν μια ελιτίστικη προσέγγιση προς τους συνανθρώπους τους και στα μεγάλα κοινωνικά και πολιτικά θέματα, θεωρώντας τους εαυτούς τους πιο αναπτυγμένους πνευματικά από την υπόλοιπη ανθρωπότητα, κρύβει μεγάλο εγωισμό, είναι κοντόφθαλμη αλλά και μέγιστο αμάρτημα. Αν τα χειρότερα σενάρια επαληθευτούν, θα καταστραφούμε όλοι, είτε είμαστε πνευματικά αναπτυγμένοι είτε υποανάπτυκτοι. Επίσης, κανένας άνθρωπος σαν ύπαρξη δεν είναι ανώτερος από κάποιον άλλο στα μάτια του Θεού.

Ας θυμηθούμε τα λόγια του Βούδα «Έλεος για όλα τα Όντα», και ας προχωρήσουμε.

Το να ενεργείς σύμφωνα με τη φύση είναι νόμος της ζωής.

Επίκτητος (Διατριβές I, κς 1-2)

Η φύση από μόνη οδηγεί στο καλό.

Πλούταρχος (Ηθικά 333B)

Η ζωή που συμφωνεί με τη φύση, είναι ακριβώς το ίδιο με την ενάρετη ζωή. Γιατί η αρετή είναι ο τελικός σκοπός στον οποίο η φύση μάς οδηγεί.

Ζήνων (Διογ. Λαέρτ. Βίοι Φιλ., VII 87)

Ο πόλεμος είναι αγαπητός για όσους δεν τον γνωρίζουν. Όσοι όμως τον δοκίμασαν, τρέμει η καρδιά τους δυνατά μπροστά στον ερχομό του.

Πίνδαρος (Ανθ. Στοβαίου Ν 3)

Κράτος - Νόμοι

Οι διαφορετικές απόψεις μεταξύ των ανθρώπων δεν αφορούν στο πολίτευμα, αλλά στα ιδιωτικά συμφέροντα του καθενός.

Λυσίας (Δήμου κατάλ. Απολ. 10)

Σε όποια κοινωνία δεν υπάρχει ούτε πλούτος ούτε φτώχεια, σε αυτήν ακριβώς θα μπορούσαν να υπάρξουν οι ευγενέστεροι χαρακτήρες.

Πλάτων (Νόμοι, 679, Β)

Οι πόλεις, αν πρόκειται να ευτυχήσουν, δεν έχουν ανάγκη από τείχη, ούτε από πολεμικά πλοία, ούτε από ναύσταθμους, ούτε από πολλούς κατοίκους, ούτε από μεγάλη έκταση, χωρίς την αρετή.

Πλάτων (Αλκιβιάδης 134, Β)

Οι νόμοι είναι ισχυροί εξαιτίας σας και εσείς εξαιτίας των νόμων. Πρέπει λοιπόν να βοηθάτε τους νόμους, σαν να αδικείτε εσείς οι ίδιοι, και τα αδικήματα που στρέφονται ενάντια στους νόμους, να θεωρείτε ότι στρέφονται ενάντια στο σύνολο.

Δημοσθένης (Κατά Μειδία, 225)

Όπου δίνονται τα πιο μεγάλα βραβεία για την αρετή, εκεί οι άνθρωποι ζουν άριστα σαν πολίτες.

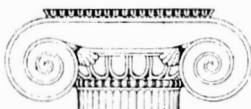
Θουκυδίδης (Ιστορία, Β 46)

Οι νόμοι είναι η ψυχή της πολιτείας. Όπως ακριβώς το σώμα, άμα στερηθεί την ψυχή πεθαίνει, έτσι και η πόλη αν δεν υπάρχουν νόμοι, καταστρέφεται.

Δημοσθένης (Ανθ. Στοβαίου ΜΓ 140)

Αν καταργηθούν οι νόμοι και έχει καθένας την εξουσία να κάνει ό,τι επιθυμεί, όχι μόνο η πολιτεία καταστρέφεται αλλά και αυτή η ζωή μας δεν θα διέφερε καθόλου από τη ζωή των θηρίων.

Δημοσθένης (Κατ' Αριστογ. Α, 20-21)

Αφύπνιση

Στρέφοντας το βλέμμα ανά τον κόσμο μας, παρατηρούμε τα γεγονότα και τις εξελίξεις τα τελευταία δέκα έτη περίπου, να διαδραματίζονται όλο και πιο γρήγορα και όχι τόσο προς το καλύτερο. Αν διαλογιστούμε πάνω σε αυτό το θέμα θα βγάλουμε δυο συμπεράσματα.

Γνωρίζουμε ότι όλα γύρω μας διέπονται από τον καρκινικό νόμο. (Πρώτο συμπέρασμα). Γνωρίζουμε επίσης ότι στον υλικό κόσμο, αλλά και στον Πνευματικό, διαδραματίζεται η πάλη της Δεξιάς απρατού με σκοπό να φέρει το φως στις ψυχές μας και της Αριστερής με σκοπό να φέρει το σκοτάδι. (Δεύτερο συμπέρασμα). Και στο δεύτερο συμπέρασμα θα ήθελα να στρέψουμε την προσοχή μας. Αναρχία, κατάχρηση εξουσίας, φτώχεια, τρομοκρατία, αδιαφορία, παραπλάνηση και παραπληροφόρηση, προπαγάνδα, υποδούλωση συνειδήσεων. Είναι λίγα από τα πολλά που μπορούν να ειπωθούν ή να συζητηθούν.

Και εμείς οι αποχρυσιστές της Δεξιάς απρατού, ποια είναι η στάση μας;

Ας μην είναι παθητική, ας σταματήσουμε το σκοτεινό έργο της Αριστερής απρατού. Ας γίνουμε πιο ενεργητικοί σπέννοντας αράνη, φως, προσευχές, θετική ενέργεια, ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο. Δεν είναι δύσκολο. Ο διαλογισμός είναι ένα μέσον για την επίτευξη του σκοπού μας. Δεν είναι δύσκολο να σταθούμε δίπλα στην όποια ψυχή ζητήσει να φωτίσουμε το δρόμο της. Δεν είναι δύσκολο για εμάς να αφήσουμε μηνύματα στον αιθέρα, που περαστικές ψυχές θα συλλάβουν και θα αφυπνίσουν την συνειδήσή τους. Ας είναι οι πράξεις μας ενεργητικές. Ας είναι ο λόγος μας ενεργητικός.

Είθε το φως να αγκαλιάσει τις ψυχές όλων του κόσμου.

Είθε να επιτευχθεί ο σκοπός.

Με αμέριστη αγάπη και ειλικρίνεια

N. B. – Ομάδα «Νέμεσις»

Είναι στην Ελευθερία της ψυχής, στη Δύναμη του πνεύματος, στο Φως της νοημοσύνης και στην καλοσύνη της καρδιάς που βρίσκεται το νόημα της Ζωής. Αυτό είναι το Θείο Στοιχείο το οποίο κάθε ανθρώπινη ύπαρξη αναζητάει. Και αυτή είναι η νέα διδασκαλία που έχει αρχίσει ήδη να διδάσκεται σήμερα στους ανθρώπους.

P. Deunov

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΟΜΙΛΙΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΣΟΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 25, 106 71 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.210 3620702 ΤΗΛ & FAX: 210 3610961

Είσοδος Ελευθέρα – Ώρα 8:00 μμ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

- 1 Τετάρτη, ΥΠΑΤΙΑ. Νικόλαος Χαρακάκος:
Ο Μυστικισμός των Εσσαίων
- 2 Πέμπτη, Παρακολούθηση της παράστασης: «Ο Αλχημιστής» στο Εσωθέατρο. Έκπτωση εισιτηρίου για τα μέλη της Θ.Ε.
- 3 Παρασκευή, ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ. Σωτήρης Νικολακόπουλος:
Η Ατραπός της Μύησης
- 8 Τετάρτη, ΑΜΜΩΝΙΟΣ ΣΑΚΑΣ. Γ.Σιβρής -Κρ. Ιωαννίδου:
Συζήτηση επί του έργου «Ο Αλχημιστής».
- 9 Πέμπτη, ΑΠΟΛΛΩΝ. Γεώργιος Σιβρής:
Το Φάσμα της Παγκόσμιας Κοινωνικής Αναταραχής
- 10 Παρασκευή, ΑΛΚΥΩΝ. Ιωάννης Παπαδόπουλος:
Τα Κρητομινωικά Μυστήρια
- 15 Τετάρτη, ΥΠΑΤΙΑ. Έρικα Α. Γεωργιάδη:
Γιόγκα και Αποκρυφισμός (μέρος 1ον)
- 23 Πέμπτη, ΑΡΤΕΜΙΣ. Κρυσταλλία Ιωαννίδου:
Από τα κείμενα της Ε.Π.Μπλαβάτσκι
- 24 Παρασκευή, ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ. Marcos Recende (Πρόεδρος της Θ.Ε. της Βραζιλίας): Δράση δίχως Προσκόλληση
- 27 Δευτέρα, ΑΘΗΝΑ. Σωτήρης Παπαβασιλείου: Κλεάνθης ο Ασφαίος
- 29 Τετάρτη, ΥΠΑΤΙΑ. Νικόλαος Χαρακάκος:
Ο Μυστικισμός της εργασίας του Γκουρτζιέφ
- 30 Πέμπτη, ΑΠΟΛΛΩΝ. Ηρώ Ζάραγκα: Ορφικός Θίασος

ΜΑΪΟΣ

- 6 Τετάρτη, ΑΜΜΩΝΙΟΣ ΣΑΚΑΣ. Μ. Χαριτάκη: Περί Αριστοτέλους
- 7 Πέμπτη, ΑΡΤΕΜΙΣ. Προβολή ταινίας για τη ζωή της Ε.Π.Μπλαβάτσκι
- 8 Παρασκευή, ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ ΛΩΤΟΥ
- 11 Δευτέρα, ΑΘΗΝΑ. Μιχαήλ Γρηγορίου: Υπεραισθητικές προσεγγίσεις
- 13 Τετάρτη, ΥΠΑΤΙΑ. Έρικα Α.Γεωργιάδη:
Γιόγκα και Αποκρυφισμός (μέρος 2ον)
- 14 Πέμπτη, ΑΠΟΛΛΩΝ. Γ. Σιβρής:
Οι Παγκόσμιοι Εκπαιδευτές και το μνητικό έργο των Μυστηρίων
- 15 Παρασκευή, ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ. Ιορδάνης Πουλκούρας: Ο Τάφος και το Θέατρο
- 20 Τετάρτη, ΑΜΜΩΝΙΟΣ ΣΑΚΑΣ. Γεώργιος Σιβρής:
Κριοναμούρτι – Περί Αυτογνωσίας
- 21 Πέμπτη, ΑΡΤΕΜΙΣ. Μ.Χαριτάκη: Πυθαγόρας (μέρος 1ον)

- 22 Παρασκευή, ΑΛΚΥΩΝ. Γ.Γιανναδάκης:
Η Θεοσοφική Διδασκαλία (μέρος 2ον)
25 Δευτέρα, ΑΘΗΝΑ. Σπυρίδων Παρασκευάς: Περί Θείου (μέρος 2ον)
27 Τετάρτη, ΥΠΑΤΙΑ. Ν.Β.: Το Ασπριζό Σώμα
28 Πέμπτη, ΑΠΟΛΛΩΝ. Κυριακή Αντωνίου: Ο συμβολισμός του αριθμού 7
29 Παρασκευή, ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ. Κωνσταντίνος Κοντογιάννης:
Η συνείδηση του Καλού και του Κακού

ΙΟΥΝΙΟΣ

- 3 Τετάρτη, ΑΜΜΩΝΙΟΣ ΣΑΚΑΣ. Νίκος Ρούσσης:
Οι ικανότητες του ανθρώπου
4 Πέμπτη, ΑΡΤΕΜΙΣ. Κρ. Ιωαννίδου:
Επιστολή της Ε.Π.Μπλάτσαν προς τα μέλη της Θ.Ε.
5 Παρασκευή, ΑΛΚΥΩΝ. Αναστάσιος Ρόζος:
Η Ενότητα ως διαχρονική πνευματική αξία
8 Δευτέρα, ΑΘΗΝΑ. Αντώνιος Παπανδρέου: Θρησκεία και Μαγεία
10 Τετάρτη, ΥΠΑΤΙΑ. Ν. Χαραλάζος:
Από τον Γνωστικισμό στον Μυητικό Σαμανισμό
11 Πέμπτη, ΑΠΟΛΛΩΝ. Γεώργιος Σιβρής: Η φύση του Ασπριζού Πεδίου
12 Παρασκευή, ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ. Αλέξανδρος Μπουσουλέγκας:
Η Παγκόσμια χρήση από τη σοφία του Εσωτερισμού

Οι Στοές ΟΡΦΕΥΣ και ΗΛΙΟΣ εργάζονται αναλλάξ κάθε Τρίτη. Σε κάθε συνάντηση, τα μέλη των δύο στοών συναποφασίζουν το προς συζήτηση θέμα της επόμενης συνάντησής τους.

ΟΜΙΛΙΕΣ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
ΘΕΟΣΟΦΙΚΗ ΣΤΟΑ ΚΑΒΕΙΡΟΣ - τηλ..6976 48 84 48

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

- 5 Κυριακή, Ομιλία του Προέδρου της Θ.Ε. εν Ελλάδα, Θεόδωρου Κατωφί

ΜΑΪΟΣ

- 3 Κυριακή, Θεοσοφικό Θέμα
8 Παρασκευή, ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ ΛΩΤΟΥ.
Ομιλία του Προέδρου της Στοάς «Κάβειρος», Δ.Χ.

1ο ΘΕΡΙΝΟ ΘΕΟΣΟΦΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
26,27,28 ΙΟΥΝΙΟΥ

Η Στοά ΚΑΒΕΙΡΟΣ, υπό την αιγίδα της έδρας της Θ.Ε. εν Ελλάδα, διοργανώνει το 1ο θερινό θεοσοφικό συνέδριο που θα διεξαχθεί στη Σαμοθράκη με θέμα: Τα Καβείρια Μυστήρια. Περισσότερες πληροφορίες στο ένθετο που συνοδεύει το περιοδικό που μόλις λάβατε, καθώς και στο τηλ.. 6976488448 (κ. Τρανοπούλου Γεωργία)

Μεταξύ μας

Έρικα Α. Γεωργιάδη

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΘΕΟΣΟΦΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ 2010

Περίπου κάθε επτά χρόνια η Παγκόσμια Θεοσοφική Εταιρεία οργανώνει ένα σπουδαίο γεγονός, το Παγκόσμιο Συνέδριό της. Είναι ιδιαιτέρως ευτυχές που -μετά την Αυστραλία στην οποία, το 2001, είχε φιλοξενηθεί το συνέδριο- η επόμενη χώρα που θα το φιλοξενήσει θα είναι η Ιταλία, και μάλιστα τον επόμενο χρόνο, το 2010. Από τις 10 έως τις 15 Ιουλίου, η Ρώμη θα έχει τη χαρά να υποδεχτεί θεόσοφους από όλο τον κόσμο, οι οποίοι θα παρακολουθήσουν το 10ο Παγκόσμιο Συνέδριο με θέμα: «Παγκόσμια Αδελφότητα χωρίς διακρίσεις: Το μονοπάτι προς την συνειδητοποίηση». Οι εγγραφές για τη συμμετοχή σε αυτό το σπουδαίο γεγονός έχουν ήδη αρχίσει, και η Θεοσοφική Εταιρεία εν Ελλάδα έχει ξεκινήσει την οργάνωση της ομάδας που θα ταξιδέψει στη Ρώμη και θα εκπροσωπήσει την Ελλάδα. Ετοιμαστείτε να μας συντροφεύσετε σε ένα ταξίδι γεμάτο μοναδικές εμπειρίες, όπου θα συναντήσετε αδελφούς από το εξωτερικό και θα ακούσετε βαθυστόχαστες ομιλίες. Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την γραμματέα Έρικα Γεωργιάδη, στο τηλ. 210 5695571 ή στα τηλέφωνα της Θ. Ε. εν Ελλάδι.

11ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:

Κατά την διάρκεια της παρουσίας μου στο ετήσιο συνέδριο της Παγκόσμιας Θεοσοφικής Εταιρείας στο Άντναρ, Ινδία, είχα την ευκαιρία να προτείνω στα μέλη του Παγκόσμιου Διοικητικού Συμβουλίου την Ελλάδα ως τόπο διεξαγωγής του επόμενου, 11ου Παγκόσμιου Συνεδρίου. Η απόφαση για την χώρα που θα το φιλοξενήσει είναι πιθανόν να ληφθεί στη Ρώμη. Ας ευχηθούμε να έχει η Ελλάδα αυτή την μοναδική ευκαιρία να διοργανώσει ένα τόσο σπουδαίο γεγονός για τη Θεοσοφική Εταιρεία.

ΚΑΛΩΣΟΡΙΖΟΥΜΕ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΥΣ ΘΕΟΣΟΦΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η Θεοσοφική Εταιρεία εν Ελλάδι θα έχει τη χαρά να υποδεχθεί τρία σημαντικά μέλη της θεοσοφικής κοινότητας. Τον Απρίλιο 2008 αναμένουμε τον Γεν.Γραμματέα της Θ.Ε. της Βραζιλίας κ. Marcos Resende, ο οποίος θα μιλήσει στη Στοά ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ (24 Απριλίου) για το έργο της Θ.Ε. στην Βραζιλία προβάλλοντας και ιδιαίτερα ενδιαφέροντες σχετικές εικόνες. Ελπίζουμε να βρεθείτε όλοι εκεί και να μη χάσετε την ευκαιρία να γνωρίσετε πώς λειτουργεί η Θ.Ε. και σε άλλες χώρες του κόσμου. Τον Ιούνιο θα φιλοξενήσουμε τον Ινδό αδελφό μας κ. Vimal Chand Bohra, δάσκαλο γιόγκα, ο οποίος διδάσκει εκτός άλλων, και στο σχολείο Olcott της Θ.Ε. της Ινδίας. Θα μας παρουσιάσει ομιλίες και τεχνικές περί Ράζα Γιόγκα και θα μας χαλαρώσει με τη διασκεδαστική "Γιόγκα του γέλιου". Πρόγραμμα και ημερομηνίες θα ανακοινωθούν αργότερα. Τέλος, στις αρχές Ιουλίου θα φιλοξενήσουμε την Παγκόσμια Αντιπρόεδρο της Θ.Ε. κ. Linda Oliveria και τον σύζυγό της κ. Pedro Oliveira, που θα μας τιμήσουν με ομιλίες. Και αυτό το πρόγραμμα επίσης θα ανακοινωθεί αργότερα.

ΝΕΕΣ ΣΤΟΕΣ ΤΗΣ Θ.Ε. ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΑΘΗΝΑ: Μέσα στο 2008, η Θεοσοφική Εταιρεία εν Ελλάδι είχε τη χαρά να υποδεχτεί την ίδρυση τεσσάρων νέων Στοών. Καλωσόρισε στους κόλπους της τις Στοές: «Ορφεύς», με ιδρυτικό μέλος και πρόεδρο τον αδελφό Αλέξανδρο Μπουσουλέγκα. «Αμμώνιος Σακάς», με ιδρυτικό μέλος και πρόεδρο τον αδελφό Σαράντο Νικητόπουλο. «Επίκουρος», με ιδρυτικό μέλος και πρόεδρο τον αδελφό Θεόδωρο Κατσιφή, τωρινό Γεν. Γραμματέα της Θ.Ε. εν Ελλάδι. «Αθηνά», με ιδρυτικό μέλος και πρόεδρο τον αδελφό Βασίλειο Καρζαντζό. Τα θερμά μας συγχαρητήρια σε όλους τους ιδρυτές των Στοών και τις καλύτερες ευχές μας στους προέδρους και τα μέλη για ένα βαθύτατα εμπνευσμένο θεοσοφικό έργο.

ΒΟΡΕΙΑ ΕΛΛΑΔΑ: Από τα τέλη του 2008, η Βόρεια Ελλάδα έχει την τιμή να φιλοξενεί επισήμως την Θεοσοφική Εταιρεία. Μία νέα Στοά με έδρα στην Αλεξανδρούπολη και με την εμπνευσμένη ονομασία «Κάβειρος», ξεκίνησε τις εργασίες της χάρη στις προσπάθειες του αδελφού μας Χ.Δ. Το πρόγραμμα των εργασιών της Στοάς έχει ήδη ανακοινωθεί και μέρος αυτού του προγράμματος θα αποτελέσει η παρουσία του Γεν. Γραμματέα της Θ.Ε. εν Ελλάδι, Θεόδωρου Κατσιφή, ο οποίος θα παρουσιάσει μία ομιλία την Κυριακή 5 Απριλίου. Είναι μία σπουδαία ευκαιρία για κάθε θεόσοφο της ευρύτερης περιο-

χής να βρεθεί κοντά σε αδελφούς του και αδελφές από τη Δράμα, τη Καβάλα, την Ξάνθη κλπ. Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνείτε με την γραμματέα της Στοάς, αδελφή Τρανοπούλου Γεωργία, στο τηλ. 6976 488448.

ΘΕΟΣΟΦΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΣΤΙΣ ΚΥΚΛΑΔΕΣ

Μια επίσημη θεοσοφική ομάδα μελέτης με την ονομασία «Νέμεσις», ιδρύθηκε από νέους και πολύ ενθουσιώδεις θεόσοφους στις Κυκλάδες. Συγχαίρουμε ιδιαίτερα τους ιδρυτές της ομάδας και τους ευχόμαστε ένα ιδιαίτερος εμπνευσμένο έργο.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Η Luisa Benicampi, μέλος της Θεοσοφικής Εταιρείας της Ιταλίας, μετακόμισε μόνιμα στο Ηράκλειο Κρήτης και σύντομα θα μεταγραφεί στο ελληνικό τμήμα. Με αυτή την ευκαιρία, και καθώς ήδη έχουμε αρκετούς ενδιαφερόμενους στην ευρύτερη περιοχή της Κρήτης, θα ξεκινήσουμε σύντομα τις διαδικασίες οργάνωσης μίας ακόμα επίσημης θεοσοφικής ομάδας μελέτης, με σκοπό την μελλοντική ίδρυση μίας νέας Στοάς. Εάν κατοικείτε στη Κρήτη και ενδιαφέρεστε για τη θεοσοφία, είναι μία καλή ευκαιρία να γίνετε μέλη αυτής της ομάδας και ποιος ξέρει, ίσως και ιδρυτικό μέλος μίας μελλοντικής Στοάς. Για πληροφορίες επικοινωνήστε μαζί μας.

ΘΕΟΣΟΦΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τον Ιανουάριο του 2009 εκδόθηκε το νέο βιβλίο μας με τίτλο «Γιόγκα και Αποκρυφισμός». Αποτελεί μία μοναδική συλλογή κειμένων της Ε.Π. Μπλαβάτσκυ περιλαμβάνοντας άρθρα που δεν έχουν μεταφραστεί ποτέ πριν στην ελληνική γλώσσα. Αναμένεται να εκδοθεί και στην αγγλική γλώσσα από τον εκδοτικό οίκο της Παγκόσμιας έδρας της Θεοσοφικής Εταιρείας, Adyar, Ινδία, που θα το διανείμει σε όλο τον κόσμο. Εάν δεν μπορείτε να βρείτε βιβλία των θεοσοφικών εκδόσεων στην πόλη σας, επικοινωνήστε μαζί μας για να τα παραγγείλετε κατευθείαν από εμάς ή ζητήστε από το βιβλιοπωλείο σας να το κάνει, προωθώντας και το έργο των εκδόσεων μας.

ΙΛΙΣΟΣ

Μερικοί συνδρομητές μας δεν παρέλαβαν το τελευταίο τεύχος (Ιανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου 2009) του περιοδικού μας. Λυπούμαστε για αυτή την περιπλοκή που οφείλεται σε πρόσφατες αλλαγές στον τρόπο ομαδικής αποστολής αλληλογραφίας από τα

ΕΛΤΑ, τα οποία απαιτούν την ύπαρξη ειδικών barcodes στους φακέλους. Είμαστε σε διαδικασία διευθέτησης του συγκεκριμένου θέματος και παρακαλούμε να επικοινωνήσετε μαζί μας σε περίπτωση που δεν έχετε λάβει το τεύχος 274, ώστε να σας το αποστείλουμε μαζί με το επόμενο.

Ο ΑΛΧΗΜΙΣΤΗΣ

Τα μέλη της Θεοσοφικής Εταιρείας θα έχουν την χαρά να παρακολουθήσουν μία εξαιρετική θεατρική παράσταση στο Εσωθέατρο (Ακταίου 3, Θησείο, τηλ.2103410224), της οποίας την παραγωγή και σκηνοθεσία έχει κάνει ο αδελφός μας Τάσος Προύσαλης. Είναι το διάσημο έργο του Πάουλο Κοέλιο «Ο Αλχημιστής», σε θεατρική διασκευή του Τάσου Προύσαλη, ο οποίος, με τον δικό του μοναδικό τρόπο έχει αναδειξει την εσωτερική και θεοσοφική πλευρά του έργου. Ας τιμήσουμε έναν αδελφό θεόσοφο που μέσω της τέχνης του προάγει υψηλές θεοσοφικές αρχές.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ ΛΩΤΟΥ

Ο εορτασμός της Ημέρας του Λευκού Λωτού (8 Μαΐου), ημέρα αφιερωμένη στην μνήμη της Ε.Π.Μπλαβάτσκι, φέτος θα έχει την ιδιαιτερότητα της διεξαγωγής του σε δύο στάδια. Το πρώτο θα λάβει χώρα μία ημέρα πριν, Πέμπτη 7 Μαΐου, με την προβολή ταινίας για την ζωή της Ε.Π.Μ., την οποία θα παρουσιάσει η αδελφή Κρυσταλίνα Ιωαννίδου. Την Παρασκευή, 8 Μαΐου, θα γίνουν σύντομες ομιλίες από τους προέδρους των Στοιών και άλλα μέλη. Θα παραδοθούν τα διπλώματα στα νέα μέλη της Θ.Ε. εν Ελλάδι, αλλά και τα επίσημα οργανογράμματα που παραλάβαμε από την έδρα της Παγκόσμιας Θεοσοφικής Εταιρείας, στις Στοές: «Αθηνά», «Επίκουρος», «Αμμιώνιος Σακκάς» και «Ορφεύς». Θα επακολουθήσει μικρή συνεννόηση.

Παρακαλούμε τους συνδρομητές του περιοδικού ΙΑΙΣΟΣ να μεριμνούν τακτικά για την εξόφληση της ετήσιας συνδρομής τους, η οποία ανέρχεται στο ποσό των 15ευρώ (Δηλαδή 4 τεύχη ετησίως συν ταχυδρομικά έξοδα). Αν διαμένετε στην επαρχία, μπορείτε να επικοινωνείτε με τους κατά τόπους αντιπροσώπους μας.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ

Τα Γραφεία του «ΙΛΙΣΟΥ»
Βουκουρεστίου 25, α' όροφος
Κωδ. 106 71, είναι ανοικτά
κάθε ημέρα από 10.30 - 1,
εκτός Σαββάτου και Κυρια-
κής.

ΕΜΒΑΣΜΑΤ Α-ΔΩΡΕΕΣ

Παρακαλούμε όπως απο-
στέλλετε με ταχυδρομική
επιταγή προς: Περιοδικό

« Ι Λ Ι Σ Ο Σ »

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤ ΙΟΥ25,

106,71 Αθήνα.

Επίσης αποστέλλετε με τρα-
πεζική επιταγή μόνο εις:

Θεοσοφική Εταιρεία, Βου-
κουρεσίου 25, 106 71, Αθήνα

ΑΝΤ ΙΠΩΣΩΠΟΙ Τ Ω ΙΛΙΣΟΥ

Ζάκυνθος: Παν. Βλαχόπουλος

Βόλος: Γ. Κουκουβίνος

Ηράκλειο: Μ. Λασηθιωτάκη

Ιωάννινα: Ελευθ. Τζομάκας

Κέρκυρα: Γεώργιος Αγιούς

Λαμία: Γ. Μουτάφης

Λάρισα: Ισ. Φελλούς

Πάτρα: Αθ. Ζαφειρόπουλος

Ρόδος: Αντ. Βεργωτής

Σύρος: Π. Ζαραφωνίτης

Χαλκίδα: Δημ. Δημαρέλος

Χανιά: Εμμ. Νοδαράκης

Θράκη: Τρανοπούλου Γεωργία

κιν. 6976 48 84 48

Κύπρος: Αθαν. Παπαδόπουλος

Γρ. Αυξεντίου 29

Μέγαρο Δίπα 456

Τ.Τ. 6021, Λάρνακα

Τηλ. 00357-24654511 (Οικίας)

Όλα τα άρθρα γνωστών συγγραφέων που δημοσιεύονται
στο περιοδικό Ιλισός φέρουν την ευθύνη των ιδίων για το
περιεχόμενό τους και δεν σχολιάζονται ούτε λογοκρίνονται
από την συντακτική επιτροπή του Ιλισού.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΕΠΙΣΗΣ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΘΕΟΣΟΦΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ:

Στα Πόδια του Διδασκάλου - Κρισναμούρτι5€
Η Εξέλιξη της Μορφής και της Ζωής - Άννη Μπέζαντ10€
Προσέγγιση στην Πραγματικότητα - N. Sri Ram8€
Οι Βαθύτερες Ώφεις της Ζωής - N. Sri Ram.....8€
Επιλογή Ιλισού - τόμος 1959-65, τόμος 1966-70, τόμος 1983,
τόμος 1991, τόμος 1992, τόμος 1993.....12€

ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΗ ΤΑ ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ
ΚΛΑΣΙΚΑ ΘΕΟΣΟΦΙΚΑ ΕΡΓΑ

Η Ατραπός του Αποκρυφισμού - Α. Μπέζαντ, C.W. Leadbeater
Θεοί εν Εξορία - G. G. Van Der Leeuw

Διατίθενται στα κεντρικά βιβλιοπωλεία και
στα γραφεία της Θ.Ε. Βουκουρεστίου 25,
T.T. 106 71

Τηλ. +Fax. 210 3610961

Τηλ. 210 3620702

Ταχυδρομική ή τηλεφωνική παραγγελία με αντιταταβολή

Ονοματεπώνυμο.....Τηλέφωνο.....
Οδός.....Αριθμός.....Πόλη.....Τ.Κ.....

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ

από τις Θεοσοφικές Εκδόσεις

C W. Leadbeater

Σ' Εκείνους που Πενθούν

C W. Leadbeater

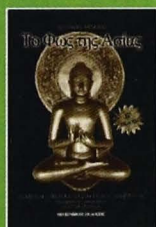
Αόρατοι Βοηθοί

(Πρώτη έκδοση στην Ελληνική γλώσσα)

Ernest Wood

Οι Επτά Κοσμικές Ακτίνες

Sir Edwin Arnold

Το Φως της Ασίας

Ταχυδρομική ή τηλεφωνική παραγγελία με αντικαταβολή

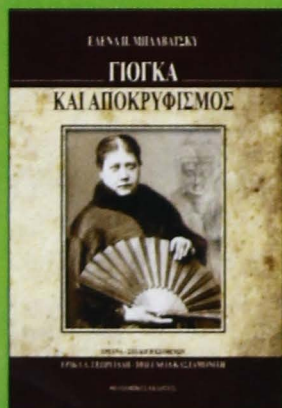
Αόρατοι Βοηθοί.....	16€
Σ' Εκείνους που Πενθούν.....	8€
Οι Επτά Κοσμικές Ακτίνες	16€
Το Φως της Ασίας.....	16€

Κυκλοφόρησε σε πρώτη έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

ΕΛΕΝΑ Π. ΜΠΛΑΒΑΤΣΚΥ

ΓΙΟΓΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ

(Ανθολογία Εσωτερικής Γνώσης)

Ένα βιβλίο που απευθύνεται προς κάθε σπουδαστή της Αλήθειας. Απαρτίζεται από άρθρα της Έλενας Π. Μπλαβάτσκυ που είχαν δημοσιευθεί στα θεοσοφικά περιοδικά The Path, Lucifer, The Theosophist, καθώς και σε εφημερίδες και άλλα έντυπα της εποχής της. Περιλαμβάνει, επίσης, αποσπάσματα οδηγιών προς τον Εσωτερικό Κύκλο της Θεοσοφικής Εταιρείας, και κειμένων που δημοσιεύτηκαν, μαζί με άλλα, μετά το θάνατό της

ως τμήμα ενός τρίτου τόμου της Μυστικής Δοξασίας.

Κύριο θέμα του βιβλίου είναι η Μαθητεία, οι σχέσεις Αποκρυφισμού και Γιόγκα, καθώς και πολλά άλλα που διδάσκονται επί της Ατραπού - πάντοτε υπό την καθοδήγηση ενός Μύστη Διδασκάλου της Αγάπης και της Σοφίας - και τα οποία είναι χρήσιμα σε όλους.

ΘΕΟΣΟΦΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ